

The House divided—Ayes 19, Noes 17.

AYES.

1. Mr. K. Ayyappan.	11. Mr. T. K. Nayar.
2. „ E. P. Bhaskara Menon.	12. „ P. Kumaran Ezhuthassan.
3. „ A. Eachara Menon.	13. „ K. Kunhirama Menon.
4. „ P. Govinda Menon.	14. „ K. M. Kunhi Moideen.
5. „ K. M. Ibrahim.	15. „ V. K. Kutty.
6. „ E. Ikkanda Warriar.	16. „ C. P. Lonappan.
7. „ T. C. Iyyukkutty.	17. „ Popatlal Goverdhan Lalan.
8. „ C. R. Iyyunni.	18. „ P. Raman Menon.
9. „ V. K. Krishnankutty.	19. „ K. S. Panickar.
19. Mr. A. V. Moothedan.	

NOES.

1. Mr. K. Achyuta Menon.	9. Mr. K. Narayana Menon.
2. „ V. K. Aravindhaksha Menon.	10. „ P. Nilakanta Menon.
3. „ M. P. Cherian.	11. Rama Varmha Tampuran.
4. Miss. G. M. D'Souza.	12. Dr. D. Raghavendra Rao.
5. Mr. K. Krishna Warriar.	13. „ E. S. R. Menon.
6. „ T. S. Narayana Ayyar.	14. Mr. M. A. Sankunny
7. „ I. N. Menon.	15. „ P. V. Subramania Ayyar.
8. „ T. Narayana Menon.	16. „ Thomas Manjuran.
17. Mr. H. J. Walmesley.	

The motion was therefore carried.

The Demand minus Rs2 under Public Health put and carried.

Demand under Vaccination (Cranganur) put and carried.

Demand under Sanitation and Conservancy (Cranganur) put and carried.

20—Education—Rs. 15,89,465.

Mr. I. N. Menon:—Mr. President, Sir, as usual it is my privilege to come to this House and ask for the largest allotment on record for the support of Education and in doing so I do not wish to make a long speech. But at the same time I would like to say a few words in explanation of the figures which have been given in the Budget. Sir, in the course of the general discussion on the Budget I heard some Hon'ble Members remarking that one of the defects of our budgetting was that a large percentage of the demands were non-votable. Without going into the question whether the

votability of a demand is a point of excellence or not, I must submit to you, Sir, that this Budget which is now going to be placed before the House does not suffer from this defect. 90 % of the demand under Education is votable as will be seen from the Budget. I am going to ask for the vote of the House for an enormous sum of Rs. 15,89,465 and that represents about 90 per cent of the votable demands on Education.

Another point, Sir, to be borne in mind in making a Budget for public utility services is I submit that the amount of money spent on supervision should be kept down as much as possible, the majority of the funds being liberated for the services itself. Unfortunately like services like Public Health, Medicine, Public Works and so on, the service that is being rendered by the Education Department must always be through the personal services of teachers and therefore a certain proportion of money has to be spent increasingly on establishment. Now with your leave, Sir, I shall just run through the main items with regard to the expenditure on Education

The first one, namely, the direction and inspection which represents the cost of supervision of this huge machinery of education is about 4.3% of the total expenditure on education. This I submit represents a very proper and a very modest proportion of expenditure on the direction on these educational services and I may assure the Hon'ble House that from hour to hour every effort is made to see that all expenses under office contingencies, travelling allowance, establishment charges, etc., are kept down as much as possible. No doubt some amount of money has to be spent for the purpose of organising the office and with the introduction of the system now called the Tottenham system of office routine, a couple of clerks have been added to the Office of the Director. Beyond this no additional expenditure is proposed to be incurred in the coming year.

Next to the cost of supervision --- I am following, Sir, the order in which these items appear in the Budget --- comes Collegiate Education. As was remarked by more than one Hon'ble Member in this House, collegiate education consumes rather a large proportion of our expenditure on education. It consumes about 9.6 per cent of the total expenditure on education. The percentage, you must all admit, is considerable and when we raise the further question whether this higher education is going to be of any material value it is very difficult to offer a reply without hesitation. But I would remind this House that this vast expenditure is the result of not absent mindedness but the result of a definite choice made by this House to retain a first grade college in all its magnificence. We have bargained for it and we have it and now that we have an institution of this magnitude it is up to the people of Cochin to

maintain it in all its glory, in all its usefulness and in all its magnificence. I am glad to say that it is meeting an increasing demand for higher education from among the subjects of the State.

Next to Collegiate Education comes Secondary Education and that consumes 27.6 per cent of the total expenditure on education, a percentage which I concede is considerable particularly because this grade of education has become the bone of contention, the centre of acute controversy among different sections of Educationists. On the one hand it is contended that the present system of secondary education is a kind of educational '*will-o'-the-wisp*' which leads nowhere. It offers enticements which are never fulfilled, hopes which are eternally different and therefore there can be no possible justification for spending such a large percentage of the votable amount on this item of educational work. At the same time I would invite the attention of Hon'ble Members to the list of cut motions that have been tabled by some Hon'ble Members who want new High Schools, the old secondary schools to be raised to High Schools, and so on. So I take it that there is consensus of opinion that secondary education, even as it is, is not an unmixed evil if not an unmixed good. Unfortunately it is this. Unemployment which is the most effective accusation which we have to face is the most widespread and most acute among this class of pupils who have taken the Secondary School Leaving Certificate. Their age and their attainments are against the possibility of their having a useful career without further education. I am unfortunate that circumstances are such that they cannot pursue a higher course of technical education and the net result is that they are left with what is called by the educationists as a useful commodity but for which there is no market. This, Sir, I admit is not a satisfactory state of affairs and all our intellectual resources and moral fervour will have to be pooled for a proper consideration and a final solution of this problem. I am quite confident that the Committee which is now going to be constituted to assist the work of Education will be able to render yeoman service in this direction. I may also inform the Hon'ble Members of this House that in pursuance of the statement made by the Diwan-President the other day proposals are being drawn up for a revision of the system of secondary education and I am also confident that these proposals will be available to the scrutiny of the Members of the New Committee that is going to be constituted so that this House through its proper committee will have every chance of scrutinising such proposals and will be able to offer the Department in particular and Government in general its valuable assistance. I must at the same time say that unfortunately in respect of secondary education we are to a certain extent controlled by the needs of matriculation and by the

standards set up by the University and in so far as we are going to promote secondary education it must on the one hand be a useful continuation of elementary education and must at the same time be a probable and a possible preparation for university studies. Within this proviso it must be possible to devise some suitable system of secondary education which might meet the needs of matriculation on the one hand and the educational needs of an increasing educated population on the other. More than this I will not say anything about this point. But with your leave, Sir, let me pass on to the most important sphere of educational work of this department, I mean primary education.

49·5 per cent, nearly half of the total expenditure on education, is proposed to be incurred in support of primary education, a feature which is in itself satisfactory. I should not be interpreted to mean that just because we are proposing to expend half of our total expenditure on education, there is nothing more to be done. I admit a great deal yet remains to be done. We have already the reports of two Committees and my own humble report on the Educational Survey and the Diwan President was kind enough to promise the other day that orders will be issued seriatim on the different aspects of these reports. I am confident that during the year that is just beginning, we shall have a very satisfactory crop of educational work to be done.

Then in respect of primary education I see from the trend of questions as well as from the trend of the cut motions tabled, that there is a general feeling that we ought to do a great deal both with regard to extension as well as with regard to compulsion of primary education. One of the recommendations of the Committee and my own recommendations on the subject was that the period of primary education, if it is to be of any lasting benefit to the pupil, must be considerably lengthened. After all the aim of primary education is not to waste the time of the child, not to help the parent to forget his duties at the most crucial part of his life but to provide the child with the rudiments of education which will enable him later on to take advantage of such facilities as exist for self-culture and self-education. I have to admit that our efforts have fallen short of this ideal of primary education. But, Sir, I hope that with the co-operation of the Committee and with the general support of this House it would be possible in the year that we are just going to see, to do substantial work in bringing into effect the proposals of this Committee and extend as well as intensify the work of primary education. At the same time it probably is necessary to sound a note of warning that there will be no room for disillusionment later on. I am referring to the question of compulsory Primary Education. Anticipating the need for compulsory primary

education at the end of last educational year I tried to carry on a little propaganda to bring more and more children into the fold of our primary schools. We have been carrying on certain propaganda by requesting the teachers to go about and the result has been a partial paralysing of the machinery which already exists. I should say we have not got enough schools not to speak of furniture and equipment and with a great deal of strained effort we are trying to meet the needs of those new children who have now come into the folds of the primary schools. Now we are finding it exceedingly difficult to meet even the just demands of the schools. But I am confident that even without compulsion if we have sufficient equipment and if we have sufficient moral support it will be possible to approximate universal compulsory primary education without compulsion. It is a pernicious practice to compel where there is voluntary effort.

Then there is the further question which is allied with this question, that is the question of taking over by Government the entire system of elementary education. I would not like to divide public opinion on this question at this premature stage. I would simply like to state the position of this department. In the first place every proprietor of schools may not be willing to hand over his building to the Government and there is nothing in the provisions of the Government Statutes to compel a man to give up his proprietary rights in an institution. In the second place if this programme of an entire assumption of all primary schools by Government is put into action we shall be compelled to come to this House for an immediate and considerable enhancement of the allotment which we have already asked for.

Mr. T. K. Nayar:—With the existing grant-in-aid system is it impossible to carry on the work of primary schools?

Mr. I. N. Menon:—It is not impossible. But I saw yesterday, Sir, in connection with the question of electrification a general feeling that State ownership is to be preferred to private ownership. At any rate with regard to Elementary Education that is not the view of the Government. The general feeling among the public in regard to this matter Government also do feel, but the question is one of finance. With so many of the commitments of the Government, is it possible to undertake further attempts at the same time and throttle the more profitable enterprises on this ground of idealism?

Mr. K. Ayyappan:—Is it more profitable?

Mr. I. N. Menon:—I use the word profitable in a very material sense. While I say this I should not be understood to mean that the Government do not accept the desirability of coming

to the assistance of schools which find themselves difficult to maintain themselves. I can assure this House that every effort will be made by the Government to take up the burden of elementary education as funds are available.

Mr. T. K. Nayar:— Have you begun any start?

Mr. I. N. Menon:— We have made a starting

Mr. T. K. Nayar:— How many schools have been taken over in 1110?

Mr. I. N. Menon:— Mr. President, I have already said in reply to questions tabled here that on account of certain orders tying the hands of the Department from doing anything new till orders are passed on the Survey Committee Report, it was not possible to do anything during the last year and a half. Prior to that we have taken over some, in the next few months we will be taking over a few. The main principle, the increasing aspiration of the Government is as far as possible to bear the cost of primary education.

Sir, I will just refer to one more item. The training of teachers is a very important subject, a subject unfortunately not given its due importance. It comes to about a little over 2 per cent of the total expenditure on education.

Then comes the 'dark knight' of the department, I mean the sub-head Miscellaneous. I term it so because it gives no indication as to what it is made of. That takes a little over 6 per cent. The term Miscellaneous is thoroughly indicative of the types of expenditure it includes. For instance, the cost of educational experiments, the cost of Public Examinations, the cost of refreshments etc. to children who attend Schools, the cost of grants-in-aid to any special educational conferences. The Hon'ble Members will be pleased to see that charges like that will not fall under any definite category but charges which are absolutely essential and in essence represents the progressive activities of the department are clubbed together under the term Miscellaneous. It is a very important item and it receives only 6.5 per cent of the total expenditure.

Sir, I do not wish to tire the House with any more detailed explanations of the several heads of expenditure. I request the House may be pleased to grant this allotment of Rs. 15,89,465.

Mr. President:— The House now stands adjourned to quarter past two.

The House rose for Lunch at 1 p. m. and reassembled at 2-15 p. m. with the Deputy President in the Chair.

Motion No. 72.

Mr. E. Ikkanda Warriar:- *To reduce the allotment of Rs. 15,306 for establishment of Director by Re. 1. (To bring to the notice of the Government the delay in giving effect to the resolution accepted by the Government to print and publish text books by them.)*

Sir, this is one of the oldest questions which the Legislative Council was agitating for. I do not think that I need discuss the desirability or advisability of getting the books printed and published by the Government. It has many advantages. The books can be printed and got up in a most attractive manner and can be sold at much cheaper rates, if the Government were to undertake their publication. The books could also be made available at a cheaper rate than if they were to be supplied by the system that is now in vogue.

This question had been engaging the attention of the Council, or at any rate, admittedly the attention of the Government from 1104. It was considered by various committees. I think the last committee that considered it was the Educational Survey Committee. They also recommended for the editing and publication of the books by the Government. Subsequent to that, when I found that the Government is delaying to take action on that report, I tabled a motion last year in this Council and the Government also were pleased to accept the principle of that motion. We had been at this from 1104 up to 1110. We are going to 1111 and we are told only the other day that the matter is still engaging the attention of the Government.

The purpose of my motion, Sir, is to request the Government to expedite it, to tell them that it is an urgent measure and to expedite the work with the least possible delay.

Sir, I shall read a few sentences from the report of the Survey Committee consisting of some of the veteran educationists of the State. The advantages are pointed out in that report in paragraph 83 which runs thus:

"While discussing the subject of Vernacular studies we would very much like Government undertaking a reform in the matter of editing and publishing vernacular text books for the Elementary course. In suggesting this course of action, we are influenced by several considerations and have not ignored the probable objections that might be raised against such a procedure.

In the first place we note that the present text books intended for the Primary children are sadly lacking in that one element of useful variety of lessons which are as much if not more, wanted in school texts

in the lower classes, as in home life. Lessons containing useful information on general subjects of rural interest and local environment will be better taught and understood by children of those particular localities; hence if one common text book containing a variety of lessons is available, there will be wider scope for selection to suit particular localities. As there are advantages in the latitude given for choice, we consider that Government would be justified in adopting such measures as would ensure the possibilities of having a set of books satisfying the above needs. Besides having a good quality of books, we have been satisfied that it would be possible to sell the books much cheaper—an important measure of relief and satisfaction from the guardians' point of view—and to have their get up and printing done in the most satisfactory manner on good paper. Not that we mean that the present publications are bad, but we think a better type of books costing less can be made available for children if Government undertake this task.

The only possible objection which might be raised against the suggestion is that it attempts to kill or under-rate the importance of private enterprise. The objection seems to us to have no great force and therefore does not appear to deserve serious notice."

Sir, The Director of Public Instruction also has admitted this in reply to a motion that I moved last year. This is what he says:—

"This is a subject which has been before the Government, I think from 1104. A committee of two members of this House was appointed then to suggest improvements with regard to the Text Book Committee. This is the reference that was made to the then Director of Public Instruction."

He gives the reference, and in the course of the discussion, he also says:

"So, the Government have now asked me to look into the scheme and find out whether it is not possible to carry out the purposes of this resolution without entailing much expense. As far as I can see, the profits which now go to the publishers can certainly be made a gain to the students in the reduction of prices. Except for the machinery, there is absolutely no objection."

So, the only difficulty that stands in the way of the Government would be to find out the machinery for the working of this system. I understand that the Travancore Government has adopted this system and is now publishing books of their own and doing it in the whole of the State. I think there will be absolutely no difficulty for the Government to come to a decision. Government have simply to appoint a committee of experts consisting partly of scholars and partly of experienced teachers. They prepare the books which they will submit to the Government. The Government will have to get them printed either in their press, or if that would be difficult, to get them printed in some private presses. So, that could be done, and as regards the distribution there will be no difficulty. As soon as the books are ready, arrangements can be made to distribute them through the inspecting

officers. I submit that there is absolutely no justification for the Government to delay this matter. It is an urgent matter and especially in these times of depression when the parents find it difficult to find fees and money for the purchase of books, it would be a very great help to them.

Sir, from the reports published by the Survey Committee, we find that between 80 and 90 per cent of the families existing in the villages for which the reports are submitted, are labouring under debts. I think there is a case where 88 per cent of the families in those villages surveyed are under debts and it is those persons who are to find means to supply books to their children.

Sir, I do not know why this delay is caused. May I hope that the Government, by their conduct, will not give colour to the popular fear that the scheme is delayed not on account of any practical difficulty but on account of the unwillingness of certain individuals in power to deprive certain vested interests of their sources of profit. With these few words, I commend this motion for the acceptance of the House.

മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ:— സർ, ഈ ഉപശേഷപത്തെ ഞാൻ പിൻതാങ്ങുന്നു. പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾ ചില പ്രത്യേക പ്രസിദ്ധീകരണശാലകളുടെ ജനാവകാശമായി തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നോ അല്ല, അവർക്കു കണക്കിലധികം ആദായം കിട്ടുന്നുണ്ടെന്നോ ഉള്ള കാര്യത്തിലല്ല. പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കേണ്ടതായിട്ടുള്ള ചുമതല എന്തെങ്കിലും ഒരു ശാലക്കാർ സ്വീകരിക്കുന്നതായാൽ അവർക്കുവേണ്ടി ലാഭവും ആദായവും കിട്ടുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു് ഇന്നത്തെ സാമ്പത്തികാവസ്ഥയത്തിന്റെ ഒരു ദോഷമാണ്. അതു് ഈ വിധത്തിലുള്ള കാര്യംകൊണ്ടു തീർക്കാമെന്നും എനിക്ക് തോന്നുന്നില്ല. പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾ സ്വകാര്യമായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി അതിന്റെ സർക്കാരിൽനിന്നും അംഗീകരിച്ചു വരുകയാണെങ്കിൽ ഒരു കമ്പനിക്കാക്കല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു കമ്പനിക്ക് ആദായം കിട്ടാതെ വരുകയില്ല. ഇതു് വളരെക്കാലമായി നടന്നു വന്ന ഒരു എപ്പാടാണ്. വളരെ പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾ സർക്കാരിൽനിന്നും എഴുതിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരണം ചെയ്യുന്നതിന്നു തടസ്സങ്ങളുണ്ടാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റിന്നു ബ്രിട്ടീഷിലെ രീതിയാണു സ്വീകാര്യമായിരിക്കുന്നതെന്നുള്ള പക്ഷം—സ്കൂൾ ഫൈനൽ ക്ലാസിൽ ഉള്ള പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾ അവിടെ സർക്കാരിൽ നിന്നാണു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതെന്നു പറയുന്നതു മാന്യസാമാജികന്മാർക്കു കൂടുതൽ പ്രയോജനപ്രദമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. സ്കൂൾ ഫൈനൽ ക്ലാസിലേക്കുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ യൂനിവേഴ്സിറ്റിയിൽനിന്നു കമ്പൽ ചെയ്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതായിട്ടാണു കാണുന്നതു്. എല്ലാവിധത്തിലും അങ്ങിനെയല്ല പ്രധാനമായിട്ടു് ഇംഗ്ലീഷു പുസ്തകങ്ങൾ

കുടുംബ മലയാളം പുസ്തകങ്ങളും യൂനിവേഴ്സിറ്റി ഓഫ് രചിച്ച പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. നമ്മുടെ നാട്ടിലും എഡ്യൂക്കേഷൻ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ കീഴിലുള്ള എന്തെങ്കിലും ഒരു സ്ഥാപനത്തെക്കൊണ്ടു നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതിച്ച് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു യാതൊരു വിരോധവുമില്ല. അങ്ങിനെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ടു വളരെക്കാലം വളരെ ആദായമുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുന്നതുമാണ്. ഇപ്പോൾ ചെറിയ ക്ലാസുകളിൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്കു പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങിക്കുന്നതിന്നു വളരെ ചിലവു വരുന്നുണ്ടെന്നു സാമാന്യേന ഒരു പരാതി നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ട്. പ്രധാനമായിട്ടു ഗദ്യപുസ്തകങ്ങളും പദ്യപുസ്തകങ്ങളും വെച്ചേറെ ആയിരിക്കുന്നതിൽനിന്നു വലിയൊരു ബുദ്ധിമുട്ടു കുട്ടികൾക്കു സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. കുട്ടികളുടെ പാഠ്യപുസ്തകമായിട്ടു നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്ന പദ്യപുസ്തകങ്ങൾ അതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാരോ പ്രസാധകന്മാരോ ഉണ്ടാക്കിയ കൃതികളാണെന്ന് കരിക്കുലും വിചാരിക്കരുത്. പഴയ കവികൾ എഴുതിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നും നല്ലതായ ചില ഭാഗങ്ങൾ എടുത്തുകൂട്ടിച്ചേർത്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. അതിൽനിന്ന് അത്ര വളരെ ആദായവും എടുത്തുവരുന്നുണ്ട്. ഗദ്യപുസ്തകങ്ങളായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളിൽ പദ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു നല്ലതല്ലെന്നു കണ്ടിട്ടോ എന്തോ പദ്യത്തിന്നു വേറെ പുസ്തകങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുന്നു. ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽനിന്ന് Board of Studies ന്റെക്കൊണ്ടു തൃപ്തികരമായ വിധത്തിൽ പുസ്തകങ്ങളെഴുതിച്ചു ഭൂസ്ഥാനത്തിൽനിന്നും സംഖ്യചിലവിട്ട് അതു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ വലിയ കാര്യമായിരിക്കും. അതിൽനിന്നും കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന ആദായത്തിന്നും പുറമെ വേറെ ഒരു ഗുണംകൂടി കിട്ടുവാനിടയുണ്ട്.

വിദ്യാഭ്യാസം മിക്കവാറും സാർവ്വത്രികമായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നും പുസ്തകങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയുള്ള ചിലവുകൾ ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്തതായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു കുട്ടികൾക്കുള്ള പാഠ്യപുസ്തകപ്രസിദ്ധീകരണ സംഗതിയിൽ ഗവണ്മെന്റു കയ്യേറു നടത്തുന്നപക്ഷം അതിൽനിന്നും വലിയൊരു ഒരു ആദായംതന്നെ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനു കിട്ടുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു തെറ്റുമില്ല. വലിയ വലിയ ആദായങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിന്റേലക്ഷ്യം കിട്ടുന്നത് ഒരു വലിയ കാര്യമായിട്ടാണ് ജനങ്ങൾ വിചാരിക്കുക. ഇന്നത്തെ ലോകത്തിലെ സകല ഗതികളും, സകല വിധത്തിലുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളുടെ ഗതികളും ഈ വിധത്തിലുള്ള സ്വകാര്യമായ സംഗതികൾക്കു മാർഗ്ഗം കൊടുക്കാനെ കണ്ട് ആ വക ആദായങ്ങളെല്ലാംതന്നെ സർക്കാരിലേക്കു കിട്ടണമെന്നുള്ളതാണ്. ആ വിധത്തിൽ നോക്കുന്നതായാലും ഈ പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾ സർക്കാരിൽ നിന്നുതന്നെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി ബഹുജനങ്ങളുടെ ആവലാതിയെ നീക്കം

ണ്ട കരാവശ്യമുണ്ട്. എന്നാൽ പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾ സർക്കാരിൽനിന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണമെന്നു ഈ സഭ ചെയ്യുന്നതിൽനിന്നു ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം പരാമർശം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്.

സർക്കാരിൽനിന്നു പത്രങ്ങൾ പച്ചതണുക്കുന്നോ പത്രപുസ്തകങ്ങൾ രചിക്കണമെന്നോ, ഗദ്യങ്ങൾ രചിക്കണമെന്നോ ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടില്ല. സർക്കാരിനെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള സംഗതികൾതന്നെ വേണ്ട വിധത്തിൽ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള പ്രാപ്തതയോ സന്നദ്ധതയോ സർക്കാരിന്മേലുണ്ട് ഈ കൗൺസിൽ യോഗം തുടങ്ങിയതിനു ശേഷം ഈ സഭാമാറ്റി രത്തിൽ വെച്ച് ഏതു ആക്ഷേപങ്ങൾ നാം കേട്ടു. അതുകൊണ്ട് കേവലം ഉത്സാഹം കൊണ്ടു സാധിക്കാത്ത കാര്യരചനകൾക്കു സർക്കാരിനെ ചുമതലപ്പെടുത്തണമെന്നു ഞങ്ങൾ പറയുന്നില്ല. ചെറിയ ചെറിയ പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ചുമതല സർക്കാരിൽനിന്നും പണ്ഡിതന്മാരെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിക്കണമെന്നു മാത്രമേ പറയുന്നുള്ളൂ. ഈ മോഷനിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന തത്വം ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽനിന്നു ഇതിനുമുമ്പുതന്നെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇതിനെക്കുറിച്ച് അധികമൊന്നും പറയണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഇത് ഉടൻ റെപ്പിൾ വരുത്തേണ്ടതു് ഏതുതരം ആവശ്യമാണെന്നും ഈ കാര്യത്തിൽ വളരെ ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടിയാണ് പൗരപോക്കം വീക്ഷിക്കുന്നതെന്നുള്ള സംഗതി ഒരു ഉറപ്പിനായി സർക്കാരിനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തേണ്ട ആവശ്യത്തിനാണു ഞങ്ങൾ ഈ മോഷൻ ഈ യോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു്.

മിസ്റ്റർ പി. രാമൻ മേനോൻ: സർ, ഹെൽത്തുഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ കമ്പ്രസിദ്ധമായ കാട്ടുപാറ അടുത്തുതന്നെയാണ് വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിന്റെ പാഠ്യപുസ്തക പ്രസംഗമെന്നു പറയുമ്പോൾ ഞാൻ അശേഷം മരിക്കുന്നില്ല. ഹെൽത്തുഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ ധനപ്രയത്നത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വാദപ്രതിവാദാവസരത്തിൽ ഈ കാട്ടുപാറയെയെ സംബന്ധിക്കുന്ന മർമ്മഭേദകങ്ങളായ ഏതു പ്രസംഗങ്ങളാണ്, പ്രസ്താവങ്ങളാണ് നാം ഇവിടെ കേട്ടതു്! അതെല്ലാം സന്ദർഭാസരണം ഈ വിഷയത്തിൽ ആവർത്തിച്ചാലും അസ്ഥാനത്തിലാകയില്ല, അനാവശ്യമാകയില്ല, അധികമാകയില്ല. ഈ പാഠ്യപുസ്തകമാക്കുന്ന കാര്യം നവഞ്ചുകാലംമുമ്പുതന്നെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിലും ബുദ്ധിയിലും പെട്ടിട്ടുള്ളതായ്ക്കൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഇതിനെപ്പറ്റി വലിയൊരു ഗുണഭോജനിരൂപണം ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഇതിൽ ഒരു സംഗതികൂടി ഉണ്ട്. ചന്തക്കാൽത്തുരുത്തിൽ കണ്ട മറ്റൊരു കന്നാട ഗുലേഷൻപോലെ ഈ പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളുടെ മൊണോപ്പോളിയെ പ്രത്യേകം ഒരാൾക്കു മാത്രമായി കൊടുത്തിരിക്കുന്നതായ ഒരു വിളം

ബരമോ റഗുലേഷനോ ഭാഗ്യവശാൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ള ഒരു രക്ഷ ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കുണ്ട്. എന്നാൽ, അങ്ങിനെയും ഒരു ഉണ്ടായിട്ടുള്ള നില എന്നാണു പരിതസ്ഥിതികൾ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. അതുണ്ടാകുന്നതിന്നു മുമ്പ് അതുണ്ടാകാൻ നിവ്വാഹമില്ലാത്ത ചുരുപാടുകൾ ഉണ്ടാക്കി വെക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാകുന്നു. അതാണ് ഈ ഉപക്ഷേപത്തിന്റെ പ്രത്യേകവും അടിയന്തരവുമായ ആവശ്യം. ഏതായാലും ഈ വിഷയം എല്ലാപേരുടേയും ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചിട്ടുള്ളതും, പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ എങ്കീകരിച്ചിരിക്കുന്നതുമായ ഒന്നാണ്. ആ സംഗതി ഗവൺമെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കരിക്കൽകൂടി കൊണ്ടു വരികയും ആപത്തിൽ അകപ്പെടുന്നതിന്നു മുമ്പു ആത്മരക്ഷിക്കണോ എന്നുപേക്ഷിക്കാലും ചെയ്യുന്നു.

Mr. T. S. Balarama Ayyar:—Members this side may be allowed to speak after the Hon'ble Member for Education has explained the position of the Government.

Deputy President:—I think it is not possible.

Mr. I. N. Menon:—Mr. President, Sir, two facts stand out prominently in this discussion. One is Government had undertaken to look into the question and devise suitable means of cheapening the cost of text books of the schools; and the second is, that they have not been able to do so till now.

I think the whole trouble arises because of the delay, while conjectures are the result of this delay. What I wish to submit to you, Sir, is this: Some years ago, the question was raised, whether the Government should not undertake the publication of books. At that time, it was not decided that they should do so; and it was because of that that in 1106—I would not call it a committee—2 Hon'ble Members of this House were asked to go into the question along with my predecessor in office and to draft certain rules to regulate the prescribing of books. That committee composed of two very level-headed members of this House suggested, among other things, that certain restrictions should be placed with regard to the prescription of books and along with their recommendations, they said that it is desirable that the President should be invested with extraordinary powers, since the prescription of text books is the primary concern of the Education Department and that in case of differences of opinion between the committee and the Director of Public Instruction, the latter may be authorised to make his own recommendations to the Government independent of the Text Book Committee. That was the recommendation of the two Hon'ble Members of this House. In forwarding this recommendation, I distinctly made the Government understand that this is not salutary, and that the Chairman of the committee should be guided

by the opinion of the majority of the members. Although that recommendation of the Head of the Department was not accepted, Government have not taken into consideration all the circumstances up to this hour. The rule of the majority in that committee and in the Board of Studies has been faithfully adhered to.

Now, with regard to the general question of publication of text books, it is the principle which Government accepted: so that the profits which now go into the private coffers might be returned to the tax-payer through the exchequer. The main issue in dispute was whether the State trading in this manner might lead to a profit or loss. Figures had been worked out and the proposals were submitted quite a long time ago; but the Hon'ble Members can understand with so many schemes, so many projects before them, it was not possible for Government to look into this matter which is relatively an unimportant one and the matter is under the consideration of the Government. And if I am allowed to make a personal explanation, they are not pending with me. They are being considered by Government and I am confident that orders will soon issue in such a form that there would be no complaint whatsoever with regard to this question in future.

Mr. E. Ikkanda Warriar:—Sir, almost a similar promise was made to this Council on the 27th of Karkatakam 1109 and we still find ourselves where we were. This is a matter which affects a large number of parents. We find the number of students even in primary classes over a lakh and thirtyone thousand and odd. And just to make the Government realise that it is not in our opinion a relatively unimportant question and that to us it is a very important question, I would press this motion to a division. The only idea is that we want to expedite it as early as possible without any further delay.

Mr. I. N. Menon:—What is the point of division, Sir? I said on behalf of the Government that it will be expedited.

Mr. E. Ikkanda Warriar:—By carrying out this motion, it will only help Government to understand the importance of it. From what we heard from the Hon'ble Member it is relatively unimportant in their opinion.

Mr. I. N. Menon:—I only said it is relatively unimportant when compared to bigger questions such as the Harbour, Railway, Debt Redemption and so on.

Mr. E. Ikkanda Warriar:—I think nothing is lost by making the Government understand what we really feel.

Motion was put and carried.

Motion No. 73.

Mr. E. Ikkanda Warriar:— *To reduce the allotment of Rs. 15,306 for establishment of Director by Re. 1. (To suggest methods of making Education less costly.)*

Sir, this education has already been a great burden to the ordinary subject of the land. It has become all the more burdensome on account of the depression that is prevailing now. I would categorically place a few suggestions for the consideration of the Government; and since I find that the time at the disposal of the House is very short, I shall content myself by simply categorically stating those and requesting Government to consider them one by one.

My first point is to reduce the prices of the books; if the Government accepts my proposal, I am sure that they will be able without much difficulty, to help the parents.

The 2nd point is to continue the text books for as many years as possible. It may be noted that the continuance of the books for several years is suggested on the explicit condition that the Government undertake the publication. Sir, I shall make my position clear, as otherwise, there is a danger of its being perverted in actual application to benefit certain publishers.

The 3rd point is the abolition of certain unnecessary appendages like the copy-books, a large number of exercise books, especially in primary classes, books on civics, separate books for poetry, separate book for Malayalam, books for Geography, history—all separate books. I am sure if you casually catch hold of a boy going to a primary school and put the boy in one balance and the books in the other, the books will weigh more. Such are the number of books that the boys are now compelled to purchase. It will be in the recollection of every member of this House who has children that the prescriptions that they get in the beginning of every year—40 pages 10, 80 pages 5 and so on. In fact, the boys, I am afraid, are carrying the whole knowledge in their books on their heads and not anything inside their heads. That is what is taking place. I am sure there is a general complaint everywhere. I think it is even admitted by the Teachers' Association in one of their meetings, that there is a general deterioration in the standard of education in recent years; and in spite of the fact that they carry cart-loads of books and take notes in every class I do not know whether they study them—we find deterioration. Let us try the other method. Let there be at least some saving for the poor parents and let the student be given something in their head and not on their head.

My next suggestion is to make education for primary classes free. After all, it is not going to cost the Government much. I

find the income budgetted from the primary classes for boys is Rs. 30,300 and the primary classes for girls Rs. 8,500. It works out only at Rs. 38,800. The receipt budgetted under this head is much less than the amount budgetted or spent for the opening of one branch of science in the College that is the B. Sc., section. In answer to one of the questions we find that the initial expenditure for the starting of that section was Rs. 50,000 and the recurring charge comes to Rs. 16,000 every year and that for the sake of a few students. This is a small amount Rs. 38,000 only; but it is going to be distributed on a very large number of people and the relief will be felt all over the country.

These are some of the suggestions and I would request the Government to come to the help of the parents at this critical hour.

Mr. E. P. Bhaskara Menon—I feel bound to make a few remarks in this connection, and I do not think I will be doing wrong when I place before the House some of my own experiences that I have gathered from my contact with students. I am sure the House can take it from me that day-a-days students like to carry knowledge in a very portable form, that is on paper. They are more particular of carrying the information in their books than in their heads. That has been the practice among the student population and I have found from my own short experience in the school that boys do not like a teacher who does not give them notes every-day. They want every bit of information to be scribbled on paper, so that they may take it at the time of the examination into the hall if not in their heads at least bodily. I am not finding fault with the present day students. But that has been my experience and I know when I wanted to bring in a new method of teaching, that is by driving home information into the heads of the students and not into their books, I was censured. Who is responsible for this change, if a change it is, or who is responsible for this position, I cannot say. But I think the Department of Education should, at bottom, be responsible for such a pitiable condition of the students of our State. I had once thought that it would be the best thing if all the boys and girls in a school should be taught without any scrap of paper. Even if they do not learn the art of writing, I say that it would be the best thing. As my Hon'ble friend, the Member for Urakam said, you can see boys about 2 feet tall carrying books 3 feet high. The pages of these books slowly vanish and the boys take it that they have consumed all the information contained in those books. I have much to say against that system. These students only vomit into the examination papers what they have got undigested in their minds. I say the better method is to eliminate books in the schools as far as possible. Of course, I am not advocating the Utopian theories of having no books at all. But

I say the number of books should be reduced as much as possible. That would save a lot of the time of the students and also the economic condition of the poor parents. If the Government would only take it into their heads to consider such a proposition, as far as is practicable, it would be most welcome at the present day. That is what I would advise the authorities. I do not know how far that would be practicable. There was a time when paper was so scarce and we can all well remember when paper was so economised that one big note-book would be sufficient for all subjects. I know when the inspecting authorities go to schools, they even go to the extent of finding fault with the teachers for not insisting on the purchase of books by all students. That is a great hardship. There is no necessity for purchasing books in all subjects. Many of them might be better done without books. So, I want more than what our Urakam friend has said, that is to insist as far as possible to see that the students are not put to the keen necessity of purchasing books wherever possible. The best teacher would be the one who can teach with the least number of books and the authorities would credit such a system. That will be a solution. I do not know whether it is practicable. I know it cannot be done all in a day. What I want to impress is that that system should be begun from the lower classes and then steadily carried on to the top, and then I think it would be a great success.

മിസ്റ്റർ പി. രാമൻ മേനോൻ:—സർ, വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയത്തിലുള്ള ചിലവു വളരെവളരെ വലിച്ചുവരുന്നുണ്ടെന്നുള്ള വ്യസനകരമായ സംഗതി എല്ലാവരും നമ്മൾക്കും. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽനിന്നു കിട്ടേണ്ടതായ ഫലം എത്രമാത്രം അകന്നും കൂത്തും വരുന്നുവോ അത്രമാത്രം അതു സംബന്ധമായ ചിലവു വലിച്ചും വീഞ്ഞും വരുന്നു. അതോടുകൂടി അതിനുള്ള ചിലവു അനാവശ്യമായിത്തീരുകകൂടിയാണെങ്കിൽ അതു വളരെ പരിതാപകരമാണെന്നു മാത്രമല്ല അക്ഷന്തവ്യവുമാകുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം കുറയുന്നു, ചിലവു വലിക്കുന്നു, വിദ്യാഭ്യാസംതന്നെ കൃത്രിമവും, സംസ്കാരശൂന്യവും ആയി ഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇന്നത്തെ കൃത്രിമമായ വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടു വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മനസ്സിന്നോ ബുദ്ധി്ക്കോ ജ്ഞാനവൽന ഉണ്ടാകുന്നതെന്നു മാതാപിതാക്കന്മാർക്കും അവരുടെ കുട്ടികൾക്കും ഗുരുഭൂതന്മാർക്കും അറിവുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പഠിപ്പിന്റെ സങ്കചിതഭാവത്തെയും കൃത്രിമസ്ഥിതിയേയും കുറിക്കുന്ന ഒരു ഹരണം പറയാം. ഞാൻ ഒരു കുട്ടിയോടു് പൂച്ചയ്ക്കു് എത്ര കാലുണ്ടെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ പട്ടിയുടെ പാറമെ ക്ലാസിൽ മാസ്റ്റർ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവെന്നും പൂച്ചയുടെ പാറം ആയിട്ടില്ലെന്നും അതു കഴിയുമ്പോൾ പൂച്ചയ്ക്കു് എത്ര കാലുണ്ടെന്നു് അറിയാമെന്നുമാണു പറഞ്ഞതു് ! ഇത്രത്തോളം കൃത്രി

മമായിട്ടുണ്ട് ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ ഇതിനുവേണ്ടി ഇതുപണം ചില വ്യവസ്ഥകളാൽ അതു വളരെ കഷ്ടമാണ്. രണ്ടാം ക്ലാസിൽ പഠിക്കുന്ന ഒരു കുട്ടിയ്ക്ക് രണ്ടാം പാഠ്യപുസ്തകത്തിന്റെ നോട്ടും വാങ്ങണം. ഒന്നാം പാഠ്യപുസ്തകം രണ്ടാം പാഠ്യപുസ്തകം മറ്റും നോട്ടു എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ മടിച്ചില്ലാത്ത അദ്ധ്യാപകന്മാരും അതുവാങ്ങിക്കണമെന്നു കല്പിക്കാൻ മാത്രം കൊള്ളരുതാത്ത മസ്തർമാരും ഉണ്ട്. ഇതിന് ഒരു പക്ഷെ ആ മാസ്തർമാരെ കുറാം പാഠ്യപാഠിപ്പ. മഹാരാഷ്ട്രാസ് കാളേജിലെ മഹാമഹോപാദ്ധ്യായന്മാർ കൂടിയും അവിടന്നും ഇവിടന്നും ചേർത്തു എഴുതി ഉണ്ടാക്കുന്ന നോട്ടുകൾ കുട്ടികൾക്കൊണ്ടു വെറുതെ പകർത്തിയെഴുതിക്കുന്നുണ്ട്. അതിൽ ഒരാൾ ഒപ്പുവെക്കുവാൻ പറഞ്ഞുവെത്ര റിങ്ങർ വരിയിട്ടുള്ളതു ഈ നോട്ടു അച്ചടിപ്പിച്ചു കൊള്ളുവിൻ; എന്നാൽ റിങ്ങർക്കു എഴുതണ്ട, എറിക്കു പറഞ്ഞു തണ്ട; രണ്ടുകൂട്ടക്കും വേറെ ജോലി നോക്കാം. എന്നാൽ കുട്ടികൾ ക്ലാസിൽ വെത്തമാനം പറയുകയും പ്രൊഫസർക്കു കിടന്നുറങ്ങുകയും ചെയ്യാം.

ഇതിൽ ഒന്നുമാത്രമേ ഞങ്ങൾ പറയുവാനുള്ളൂ. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി വരുന്ന ഇന്നത്തെ അനാശ്ചര്യ ചിലവുകളെല്ലാം കുറയ്ക്കുക. കുറയ്ക്കണം—കുറയ്ക്കാതെ കഴിയുകയില്ല. ഇതേ ഞങ്ങൾക്കു പറയാൻ തരമുള്ളു. വളരെ പണം ചിലവു ചെയ്തു കഷ്ടപ്പട്ടും കടം വാങ്ങിയും B. A. പാസ്സാകുവാനുള്ള ഭാഗ്യം അവർക്കുണ്ടായാൽകൂടി—അതിനെ ഭാഗ്യമെന്നാണോ പറയേണ്ടത്, ആവോ!—എററവും അസഹനീയമായ ഒരു അവസ്ഥയാണ് അവർക്കു വന്നുചേരുന്നത്. പോലീസുധിപ്പാട്ടുമെൻറിലുംകൂടി നാലും കൂടിയ വഴിയിൽനിന്നു വണ്ടികൾക്കു കൈകൂട്ടാൻകൂടി ജോലികിട്ടുവാൻ തരമില്ല. കവിളാട്ടിയും കണ്ണു കണ്ടിൽപോയു എല്ലാംകോലുമായ പട്ടണി ബി. എ. കാർ ഏതെങ്കിലും സേവയോ ഇപാട്യോ വിവാഹത്തിനുള്ള വഴികളോ ഉണ്ടായിരുന്നാലും ഉദ്യോഗക്കിട്ടാതെ വരുന്നു. ഈ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായമാണ്, ഭൂമമാണ് ഇന്നത്തെ സാമ്പത്തികാഭ്യുപതനത്തിനുള്ള പ്രധാനകാരണവും. അതുകൊണ്ട് വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ ആവശ്യമില്ലാത്തതും ആലോചന കൂടാതെയും ഉള്ള ചിലവുകൾക്കിടയാകുന്ന സമ്പ്രദായങ്ങളെ പാടേപറിച്ചുകളണമെന്നുള്ള ബഹുമാനപ്പെട്ട ഊരകം മെമ്പർടെ ഉപക്ഷേപത്തെ ഞങ്ങൾ ഹാർട്ടമായി പിൻതാങ്ങുന്നു.

Mr. I. N. Menon:— Mr. President, Sir, this is a matter which I should have postponed to the consideration of an expert committee. Particularly in view of the fact that such an expert committee is going to assist the Department of Education, this question of reducing the cost of education might have been postponed for consideration by that committee. But as the question

has been brought here and brought to a definite issue, I should like to say a few words on behalf of Government.

The whole question proceeds on the assumption that the needs of a satisfactory system of education have been transcended by the provision that is now asked for by our curriculum. The complaint from some of the Hon'ble Members here is that too many books are prescribed, too many requisites have got to be purchased. If, on the other hand, we turn to the teachers, the complaint is that a sufficient number of books is not purchased and that children find it difficult, no doubt for want of money, to purchase even the minimum required for the satisfactory working of the schools.

Mr. E. P. Bhaskara Menon:— On a point of information Sir, may I know whether any complaint of that sort has been received by the Government?

Mr. I. N. Menon:— Yes.

Some reference was made by the Hon'ble mover of the cut motion with regard to the complaint which is alleged to have been made by the Teachers' Association with regard to the deterioration of the educational standards. The Teachers' Association as an expert body certainly looks into the question of standards, of their appreciation and depreciation, and they often have to say that the standard, particularly of secondary education, has deteriorated. But that expert body never said that it was due to the expensive nature of the education that is being demanded. There are many factors which have contributed to the deterioration of the standard of education. The number of books that boys have got to read, I assure the House as an expert, has nothing to do with deterioration that is now perceptible in our education.

The Hon'ble Member for Urakam suggested that certain books might be deleted and if one runs through the list, he will find that practically all books which the teacher considers necessary are proposed to be deleted—copy-books, exercise books, books on civics, geography, history, etc. Of course, the main question is whether the books are necessary for the teaching of these subjects; and the expert opinion, I can assure the Hon'ble Members of this House, and the latest opinion on the subject, is that books are of great help if properly used in the instruction of children particularly of small children. Books are not used and are not meant to be used as substitutes for intellectual processes. They are intended, and in the hands of an expert teacher, they will be used as an assistance to the carrying on of intellectual processes which constitute instruction.

The Hon'ble Member for Muppapuram certainly talks as much as I do from experience and his opinions certainly deserve weight. At the same time I would submit, Sir, that experience, if it is to be of prescriptive value, has to be stretched over a large number of years and over a very vast social area. I do admit that if there is a possibility of economising in the shape of educational appliances and books and so on every effort should be made by the community and others responsible for its Government to reduce cost. But I submit that without looking into the merits of the case it is not right to assume that we are now utilising more machinery than is absolutely essential. In other words I should say that the whole point at issue is being used to prove that the appliances used are too many, the books used are too many. I do admit that education has now come to occupy a very expensive item in the family budget. Probably at a time when the utility of education is being talked about such a great deal, this cost might act as a salutary deterrent. Sir, I think the Hon'ble Members will admit that it is not possible to carry on education without the irreducible minimum of books and appliances and I am also confident that Hon'ble Members will concede that that minimum should not be departed from. The only question before the House is then whether we are using too many appliances and books and this is a matter which I think is to be enquired into by an expert committee and not to be made the subject of discussion elsewhere outside an expert committee. I am quite agreeable to consider the suggestions made by the Hon'ble Member for Urakam and place them before the Committees which we already possess, the Teachers' Association and other bodies who are dealing with this question. But before I sit down, Sir, I should like to wipe out one misapprehension which seems to exist in the minds of some Hon'ble Members. The cost of education varies from institution to institution and as a matter of fact some institutions insist upon children buying not merely the irreducible minimum that is prescribed by the Committee but a great deal more. The Department does not at all say for instance that children should buy exercise books nor do they prescribe exercise books. This is a matter in which personal opinion plays a very large part. I assure the Hon'ble Members that the question of the cost per capita of a pupil in schools of daily average attendance will be placed before all the expert bodies which we possess, their opinion ascertained and suitable action taken on their report.

Mr. E. Ikkanda Warriar:—Sir, in the light of the assurance of the Government I do not wish to press this motion.

Motion was, with leave, withdrawn.

Mr. T. K. Nayar:— Sir, the restriction of time may be enforced, since there are so many cut motions to be disposed of.

Deputy. President:— Yes.

Motion No. 74.

Mr. K. M. Ibrahim:— *To reduce the allotment of Rs. 15,306 for establishment of the Director by Re. 1. (While answering Question 347, dated 27th Karkadagam 1109, regarding labour strikes in the State the Hon'ble Member for Education promised in the Council, "the matter will be looked into", namely, "the importance of legislation regulating the hours of work and wages" (Vide page 1118). This motion is to elicit information as to what has been done subsequently to keep the said promise and to discuss the proposition further.)*

Mr. Thomas Manjuran:— Sir, I raise a point of order. This cut motion does not appear to be in order. It deals with the importance of legislation regulating hours of work and wages of labour. This is clearly outside the scope of the amount that is sought to be reduced.

Mr. T. S. Narayana Ayyar:— Sir, this morning when answers were given to supplementary questions on Question No. 233, the whole question of labour legislation and the steps that the Government are going to take, has been discussed. The position of the Government was fully placed before the House and as such I do not think there is any use in having another discussion on the same topic.

Mr. K. M. Ibrahim:— Sir, as a matter of fact I do not want to move this in view of the assurances given by the Hon'ble Member, the Secretary to Government, that the matter would receive the urgent attention of the Government. I may be permitted to withdraw the motion on a notice that if the matter does not receive the urgent attention as was promised this morning, I will bring in an adjournment motion and if possible arrange for a walk-out also.

Motion was considered withdrawn.

Motion No. 75.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan:— *To reduce the allotment of Rs. 4, 200 for Establishment of Deputy Inspectors and Inspectress by Re. 1. (To request the Government to so strengthen the Inspectorate*

as to ensure at least one visit and one Inspection in each school during the whole course of each Educational year.)

Mr. President, Sir, the motion as noted here clearly indicates the purpose of it. It is admitted on all hands that efficiency of an educational institution to a very great extent depends upon the way in which the working of the School is controlled and supervised by the educational authorities. It is only the very minimum that I have put down in the motion i.e., one visit and one inspection which has to be conducted with a view to see that the teaching imparted is up to the mark. Without these two visits of the Inspectorate, my experience as a School Manager tells me that the tone of the schools is sure to go down. I believe my observations will be completely endorsed by the Hon'ble Member for Education. I understand that with the present strength of the Inspectorate it is not possible to have this one visit and one inspection in an year. My information is that every Deputy Inspector who is entrusted with this work as far as it relates to Primary Schools has to go to not less than 125 schools. The number of working days is 180 from which has to be deducted days of local importance on which certain schools do not work. It is not possible for the Inspector to do this work as well as to attend to the large amount of work in the office. I know from the working of schools in my part of the State that the Inspectors, however much they may try, do not succeed in doing this and I believe that must have been the experience of the Hon'ble Member for Education also. With a view to see that the schools get the benefit, the irreducible minimum of benefit available from such inspection and visit, I urge that the number of Deputy Inspectors may be increased. It will have the direct effect of reducing the number of schools to which the Inspector has to go with the proportionate advantage of paying visits and inspections to all the schools under him. It is with this object that I have tabled this motion. I hope the Government will accept it and not grudge the extra expenditure which may work about very nearly to two thousand rupees by appointing another Deputy Inspector.

Mr. I. N. Menon:— Mr. President, Sir, this is a matter which has been adverted to in my own report on the Survey and the matter is under the consideration of the Government. In view of the amount of money that we are already expending on Education I do not know whether it is possible for me to promise anything definitely unless Government pass orders on my recommendations which are already before them. I do admit that frequent inspections are very essential to keep up the tone of educational institutions and pending the Government's orders on my proposals every effort will be made to see that each educational institution is

inspected or at least visited by the inspecting officers once in every educational year. My hesitation in giving an assurance on this question is based purely on the financial commitments it is likely to involve. While conceding the desirability of more frequent visits and inspections and also conceding the advisability or desirability of increasing the staff I ask the Hon'ble Member himself whether it will not be better to await the orders of Government on the report which itself makes these recommendations. Pending orders on this matter every effort will be made by a proper disposition of the tour programmes of the inspecting officers to see that every educational institution particularly educational institutions in backward tracts are visited or inspected at least once a year. I do hope that in view of this assurance it will not be pressed to a division.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan:—Sir, hearing the Government view I find that the subject which find a place in the recommendations in the Director's Survey Report has to await the decision of the Government on that matter. The object of the cut motion is only to expedite passing of orders upon that portion of the Survey Report which I understand from the Diwan's speech on the first day of this Council will not be possible to be embodied in a single order and that he proposes to deal with each portion of the report and the recommendations of the Committee separately. I hope that the attention of the Government will be immediately drawn to this important portion of the Survey Report. With this belief in my mind, I beg leave of the House to withdraw the motion.

Motion was, with leave, withdrawn.

Motion No. 76.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan:— *To reduce the allotment of Rs. 58,116 for Direction and Inspection by Re. 1. (To urge upon the Government to take over the whole field of Primary Education into their own hands).*

Mr. President, Sir, from one portion of the reply just now given by the Hon'ble Member for Education on the previous motion I do not think that any useful purpose will be served by moving this cut. It was stated by the Hon'ble Member for Education that even a small matter like the increasing of the Inspectorate by one more hand which will cost the Government only about two thousand rupees extra every year has to await the orders of the Government and better times. Therefore when I see that the acceptance of this motion would entail an additional cost of money much larger than what is required for increasing the Inspectorate it is with a certain amount of hesitation that I propose to move this cut. Anyhow I

will have my say on the subject and see what the Government has to say except the financial aspect of it, and also to see what the view of the Hon'ble House is. I have only to refer to the masterly report of the Director of Public Instruction contained in paragraphs 78 to 84 to support my position. Then he quotes the words of one of our illustrious Divans, Sir A. R. Bannerjee.

"The tendency of late has no doubt been to ask for Sirkar Schools everywhere and a strong desire for Sirkar management. So wrote Mr. Banerji in the course of a lengthy Proceedings in February 1914. The demand from the public has only increased in volume and intensity during the eighteen years that have elapsed. The desire for Sirkar management, particularly of elementary schools, has become almost universal with the exception, of course, of a certain section of school managers. A memorandum of the Managers' Association to the Special Finance Committee and a memorial submitted in 1106 to the Diwan by the same body plead for the handing over of all Sirkar schools to private management. A very influential section of the Cochin Legislative Council, on the other hand, has been repeatedly demanding that Government should take over the management of all primary schools from the hands of private agency. Some school managers also have approached the department with requests that Government might take over their schools, and it is significant that in many such cases the managers have expressed their willingness to surrender the school buildings and equipments free of all cost. The teachers themselves are, as a body, strongly in favour of the transfer of management of all schools to Government. The ownership and management of schools, particularly of primary schools, is, therefore, a question which is agitating the public mind at the present moment; and whatever be the view which Government hold, a final decision and a formal declaration of policy seem to be urgently called for".

He refers to the words of Sir Bannerjee written in 1914, 20 years back, and from that date the demand is only increasing in volume. Then he continues that the only objection that stands in the way of this arrangement of taking over the management of all private primary schools into the hands of the Government is one of cost. He works out the figures and puts it down that over and above the amount of 4 and odd lakhs of rupees that is given to the aided institutions in the shape of grant-in-aid another amount of a lakh and 75 thousand rupees will be the annual recurring expenditure of the Government if all the institutions then existing are taken over by them. I ask whether in such a very important function of the Government as the elementary education the question of finance which after all comes to a recurring expenditure of less than 2 lakhs of rupees, it will be desirable to put off any longer on the ground of finance alone. If you will turn over the pages of the budget you will find that to a tune of anything that is required for the useful purpose can be cut down from various other branches of the Government institutions and thus this primary need could be satisfied. So I hope that the Government will not trot out this question of

finance as a reason for not accepting the motion. If it is the view of the Government as it was with respect to the previous cut that this matter also may await the orders of the Government, I aim through this cut only to expedite the orders of the Government on the Survey Report. I want to stress that in passing orders thereon the Government may be pleased to see that the question of finance, which after all is not large, may not stand in their way of accepting the proposition.

Mr. M. V. Cherian:— On a point of information, is the discussion centering round the abolition of grant-in-aid primary schools?

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan:— Taking over of the primary schools by the Government.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ:— സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ എതിർക്കുന്നു. സാമ്പത്തികാധിപതനകൊണ്ടു നാട്ടുകാർ മാത്രമല്ല ഗവണ്മെന്ററകൂടി വളരെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന ഒരു കാലമാണിത്. പ്രത്യേകിച്ചും ഹാർബർ, റെയിൽവേ ബ്രോഡ്ഗേജ്, കാളേജ് എക്സ്റ്റൻഷൻ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഗംഭീരങ്ങളായ ഇനങ്ങൾക്കായി അനുവധിപണം ചിലവു ചെയ്ത് നമ്മുടെ കോശം വളരെ ശുഷ്കിച്ചിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു പ്രത്യേകിച്ചും ഗവണ്മെന്റിന് അധികച്ചിലവു വരുന്ന ഈ സംഗതിയിൽ എനിക്ക് എതിർക്കാതെ താമില്ല. ഗ്രാൻറസ്കൂളുകൾക്ക് ഇപ്പോൾ ചിലവിടുന്ന സംഖ്യ കളേക്കാൾ ഗംഭീരമായ ഒരു ചിലവു ഗ്രാൻറ സ്കൂളുകൾ ഗവണ്മെന്റിലേക്കെടുത്താൽ ഉണ്ടാകുമെന്നു നമുക്ക് അറിയാം. ഗ്രാൻറ സ്കൂളുകൾക്ക് സ്റ്റേഷനറി, ശിപായിമാരുടെ ശമ്പളം, പി. സി. ആർ. വക്സ്, ബത്ത എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പല ഇനങ്ങൾക്കും ഇപ്പോൾ ഒരു വൈപ്ലോലം ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും കൊടുത്തു വരുന്നു. ഇതെല്ലാം ഗ്രാൻറസ്കൂൾമാനേജർമാർ സ്വന്തം ചിലവിലാണ് നടത്തിവരുന്നത്. ഈ ഗ്രാൻറ സ്കൂളുകളെല്ലാം ഗവണ്മെന്റിലേക്കെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ കാലസ്ഥിതിക്ക് ഗവണ്മെന്റിന് അത് ഒരുക്കലും സാദ്ധ്യമാകുമെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നില്ല. ഉദാഹരണം 88,000 അത്താളം സ്കൂളിൽ പോകേണ്ട പ്രായമായിട്ടുള്ള കുട്ടികൾക്ക് പോലും സ്കൂളിൽ പോകുവാൻ സൗകര്യമുള്ള സ്കൂളുകളുടെ അഭാവത്താലും ദാരിദ്ര്യത്താലും നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഒരു കാലമാണിത്. വിദ്യാഭ്യാസം നിബ്ബന്ധിതമാക്കണമെന്നു മുറവിളിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ കാര്യമായി. അതുകൊണ്ട് കഴിയുന്നതും എയിഡഡ് സ്കൂളുകൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റു നാട്ടുകാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും സ്കൂളുകളിൽ പോകാത്ത കുട്ടികൾക്കുംകൂടി വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു വേണ്ടുന്ന സകല സൗകര്യങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നാണ് ഗവണ്മെന്റിനെ എനി

കു ഉൽബോധിപ്പിക്കുവാനുള്ളത്. എയിഡഡ് സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസവും സർക്കാർ സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസവും തമ്മിൽ വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നാണ് അവതാരകന്റെ അഭിപ്രായം. സർക്കാർ സ്കൂളുകളിലെ വിദ്യാഭ്യാസം ഗ്രാൻഡ് സ്കൂളുകളിൽ ഉള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ മെച്ചമായിരിക്കുമെന്നുള്ള അഭേദത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തോടും എനിക്ക് യോജിക്കുവാൻ കഴിയില്ല. ഗ്രാൻഡ് സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കാണ് ഗ്രാൻഡ് സ്കൂളുകൾ ശരിയായി നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകേണ്ട കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കാനിരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുക. ആ സ്കൂൾ നിലനില്ക്കുന്നിടത്തോളംകാലംപോലുമേ ഗ്രാൻഡ് സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു ജോലിയുണ്ടാകയുള്ളൂ എന്ന് ല്ലേവണ്ണും മനസ്സിലാക്കി ക്ലാസിന്റെയും സ്കൂളിന്റെയും നിലനില്പിന് അത്രാത്തം പരിശ്രമിക്കാതിരിക്കയില്ല. എന്നാൽ സർക്കാർസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരിൽ മിക്കപേർക്കും കുട്ടികൾ വന്നാലും വന്നില്ലെങ്കിലും പഠിച്ചാലും പഠിച്ചില്ലെങ്കിലും അഥവാ പഠിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിലും മാസം തികയുമ്പോൾ കുറച്ചുപ്രകാരമുള്ള ശമ്പളം വാങ്ങണം എന്നുള്ള വിചാരമേയുള്ളൂ. നേരെമീച്ച് ഗ്രാൻഡ് സ്കൂളുകളിൽ കുട്ടികളുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ ഗ്രാൻഡ് സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു ജോലിയുണ്ടാകയുള്ളൂ എന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി പദ്ധതിപകൽ കൺസോറലി അത്രാത്തം പരിശ്രമിക്കുന്നവരാണ് എയിഡഡ് സ്കൂളിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാർ. സർക്കാർ സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരെപ്പോലെ കൂടെയുള്ള മാറ്റവും മറിയം മറിയം മായവും ആയി രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു അറ്റത്തുനിന്നു മറ്റൊരു അറ്റംവരെ കെട്ടും കെടയും എടുത്തു നടക്കുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് ഗ്രാൻഡ് സ്കൂൾ മാസ്റ്റർമാർ ആത്മാർത്ഥമായി പണിയെടുക്കും. അന്യായം നടക്കുന്നത് എയിഡഡ് സ്കൂളുകളിൽ മാത്രല്ല സർക്കാർ സ്കൂളുകളിലും ഉണ്ടെന്ന് എനിക്ക് ചില അനുഭവംകൊണ്ടു പറയുവാൻ സാധിക്കും. 99-ൽ ആണെന്നു തോന്നുന്നു സെൻട്രൽ ഡിവിഷൻ സ്കൂൾ ഇൻസ്പെക്ടർ ഒരു സർക്കാർസ്കൂളിൽ ഇൻസ്പെക്ടറുണ്ടെന്നുപോലും കുട്ടികൾ പുറത്തിറങ്ങി കളിക്കുന്നു. മാസ്റ്റർമാർ ഒരു ഭാഗത്തിന്നു ചീട്ടു കളിക്കുന്നു. ആ സ്കൂളിൽ ഒരു ഭാഗത്തു് ഒരു പാത്രത്തിൽ കോഴിപ്പാച്ചി അടുപ്പത്തു തിളക്കുന്നു. സ്കൂളിന്റെ ഒരു മൂലയിൽ കുറെ മദ്യവും പാവച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ രീതിയിലാണ് ചില സർക്കാർ സ്കൂളുകളുടെ സ്ഥിതി. എയിഡഡ് സ്കൂളുകൾ ഇതിനേക്കാൾ എത്രയോ മെച്ചമാണ് എന്ന് ദൃഷ്ടാന്തമായി പറയുവാൻ സാധിക്കും. കാരാഞ്ചിയിലുള്ള ലോവർ ബേക്കണ്ടറി സ്കൂളിന് ഗവണ്മെന്റിന്റെ അംഗീകരണം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ചാത്രമേയുള്ളൂ. സർക്കാർ സ്കൂളുകളോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ കിടന്നമുറകൊല്ലത്തെ പരീക്ഷാഫലം കൊണ്ട് അതു വളരെ ഉയർന്നു നില്ക്കുന്നു എന്നു കാണുവാൻ ആർക്കും സാധിക്കും. സൽസ്വഭാവരൂപീകരണത്തിന് അതു് മാതൃകാസ്ഥാപനമാണ്. ഇങ്ങിനെ കൈയാണെങ്കിലും ഗ്രാൻഡ് സ്കൂളുകളുടെ കാര്യത്തിൽ

ഗവണ്മെൻറ് എപ്പോഴും ചിറമ്മനയം എടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് ചിലർ ചിലപ്പോൾ കറേജ് കൃത്രിമങ്ങളും ചെയ്യാറില്ലെന്നില്ല. അതിന്നു കാരണം ഗവണ്മെൻറ് ഗ്രാൻഡ് സ്കൂളുകളോടു കാണിച്ചു വരുന്ന അനുകൂലാഭിമുഖമായ ചില പ്രവൃത്തികളാണ്. സർക്കാർ സ്കൂളുകളിൽ പത്താം പന്ത്രണ്ടാം കുട്ടികളുണ്ടായാൽ അവർക്ക് ഒരു മാസ്റ്ററെവച്ചുകൊടുക്കും. എന്നാൽ എയിഡഡ് സ്കൂളുകളിൽ അങ്ങിനെ ചെയ്തു കൊടുക്കുന്നില്ല. മിനിമം സെ്ടൈംതിൽ നിന്ന് ഒരു കുട്ടിപോലും കുറഞ്ഞാൽ അവർക്ക് പകുതി ഗ്രാൻഡ് മാത്രമാണ് വച്ചിരിക്കുന്നത്. ലോവർ പ്രൈമറി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ Half-time-System അനുവദിക്കണമെന്ന് എല്ലാ ഗ്രാൻഡ് സ്കൂളുകളിലും ഗവണ്മെൻറ് ശക്തിയായി നിബ്ബന്ധിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും ഇങ്ങിനെയുള്ള എയിഡഡ് സ്കൂളുകൾ ഗവണ്മെൻറ് സ്കൂളുകളെ അപേക്ഷിച്ച് വളരെ നല്ല നിലയിൽ നടത്തി വരുന്നതായിട്ടു കാണാൻ സാധിക്കും. അതുകൊണ്ട് ഈ ക്ഷാമകാലത്ത് എയിഡഡ് സ്കൂളുകളെ എല്ലാം ഒന്നായി സർക്കാർ ലോക്കുക്കണമെന്നുള്ള ആലോചനപോലും ഈ സഭയിൽകൊണ്ടുവരാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട വടക്കഞ്ചേരി മെമ്പരോടും ഗവണ്മെൻറിനോടും ഈ ഹെർസിനോടും അപേക്ഷിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് പ്രൈവറ്റ് എജൻസികൾക്ക് മാനേജ് ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വരുന്ന ഗ്രാൻഡ് സ്കൂളുകളും ഗ്രാൻഡ് സ്കൂളുകളിൽ വലിയ കുഴപ്പങ്ങളുള്ള സ്കൂളുകളും ഗവണ്മെൻറിലെടുത്തു നടത്തുന്നതല്ലാതെ എല്ലാ ഗ്രാൻഡ് സ്കൂളുകളും ഒന്നാകെ ഗവണ്മെൻറിലാക്കുകയെന്നു ഉപക്ഷേപകർത്താവിന്റെ അഭിപ്രായത്തെ ഞാൻ എടുക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി:—സർ, ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാനും എതിർക്കുന്നതന്നെ ചെയ്യുന്നു. കൊച്ചിരാജ്യത്തുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്ന് ഗവണ്മെൻറാ നാട്ടുകാരോ പൊതുജനപ്രതിനിധികളോ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം ഇപ്പോഴുള്ള സർക്കാർ സ്കൂളുകളുംകൂടി പ്രൈവറ്റ് എജൻസികൾക്കു വിട്ടുകൊടുത്ത് അവരെക്കൊണ്ടു നടത്തിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. നാട്ടിൽ മറ്റുള്ള കായ്ക്കങ്ങൾക്കു പണം പോരാ, പോരാ എന്നുള്ള മുറവിളി ദിവസംതോറും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് വളരെ ആദായകരമായ നിലയിൽ—ഇത്രയും ആദായകരമായ ഒരേറ്റാടു കൊച്ചിഗവണ്മെൻറ് എടുത്തിട്ടുള്ളതിൽ വേറൊരുണ്ടാകുമെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നില്ല—നടത്തിപ്പോരുന്ന എയിഡഡ് സമ്പ്രദായം നിർത്തൽ ചെയ്ത് ആ സ്ഥാനത്ത് ഗവണ്മെൻറ് സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിക്കണമെന്ന് ഒരുത്തരും പറയുന്നില്ല. മാനേജ്മെൻറ് സ്കൂളുകളുടെ പ്രവർത്തനം വിദ്യാഭ്യാസവിതരണവിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിന് വലിയ സഹായവും ആദായകരവുമാണെന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിവുള്ളതാണ്.

സർക്കാർ സ്കൂളുകളേക്കാൾ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധവച്ചു മാനേജ്മെന്റ് സ്കൂളുകൾ പ്രവൃത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് എന്തെല്ലാമെല്ലാം ഈ ഫെറുസിലെ എല്ലാമെമ്പർമാർക്കും അറിവുള്ളതാണ്. ചില സ്കൂളുകളുടെ Strength പോരെന്നുള്ള കാരണത്തിൽ ഗ്രാൻഡ് അനുവദിക്കാതിരിക്കുന്നതും ചില ക്ലാസ്സുകളിൽ കുട്ടികൾ പോരെന്നുള്ള കാരണത്താൽ ആ ക്ലാസ്സുകൾക്കുള്ള ഗ്രാൻഡ് കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതും സാധാരണമാണ്. അതേസമയം സർക്കാർ സ്കൂളുകളുടെ നിലയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ മുൻപ്രസ്താവിച്ച യാതൊരു ഭൂരിതവും അവരനുഭവിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന കാരണമാണ് കഴിയും. ഇനി കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി പരമമായതാണെങ്കിൽ സർക്കാർ സ്കൂളുകളേക്കാൾ ഗ്രാൻഡ് സ്കൂളുകളാണുകൂടുതൽ പ്രയോജനപ്പെടുന്നതെന്നു ഇതുവരെയുള്ള അവയുടെ പുരോഗമനം കൊണ്ടു തെളിയുന്നുണ്ട്. ഈയിടെ ഉണ്ടായ ചില സ്റ്റാളർഷിപ്പ് പരീക്ഷയിൽ ഗ്രാൻഡ് സ്കൂളുകളിലെ കുട്ടികളാണ് അധികവും വിജയികളായിട്ടുള്ളത്. ഇങ്ങനെ പലതുകൊണ്ടു നോക്കിയാലും സർക്കാർ സ്കൂളുകളേക്കാൾ മുന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്നതു ഗ്രാൻഡ് സ്കൂളുകളാണെന്നു കാണാവുന്നതാണ്.

ചില ഗ്രാൻഡ് സ്കൂളുകൾ ഉപയോഗശൂന്യമായി പ്രവൃത്തിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു അവരെ മാത്രമേ ബാധിക്കുമുള്ളൂ. ഇത്രയെല്ലാം ശ്രദ്ധയോടുകൂടി സ്കൂളുകൾ നടത്തിപോന്നിട്ടും പണം അധികം അവരുടെമേൽതന്നെയാണ് കുതിര കയറുവാൻ വാസന കാണുന്നത്.

പുനരുന്നിയിലുള്ള ഒരു മാനേജ്മെന്റ് സ്കൂളിൽ ഖുർ ആൻ ക്ലാസിൽ കുട്ടികൾ കുറവാണെന്നുള്ള കാരണത്താൽ രണ്ടു കൊല്ലമായിട്ട് ആ കുട്ടികളുടെ നമ്പർ അനുസരിച്ചാണു ഗ്രാൻഡ് കൊടുത്തു വരുന്നുതെന്നറിയുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള സങ്കടങ്ങൾ അധികം അനുഭവിക്കുകയാണിരിക്കുന്നതു മാനേജ്മെന്റ് സ്കൂളുകളാണ്. വളരെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി അവർ നാട്ടിനെ സേവിക്കുവാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ട ചുമതല ഗവർണ്മെന്റിനുണ്ട്.

Mr. E. Ikkanda Warriar:—Sir, I oppose this motion for the reason that the State cannot afford it. I think the Survey Committee Report will show that the cost per boy in a primary school aided by the Government comes between 4 to 5 rupees as against 8 to 9 rupees in a Government School. So it is practically working at 50 per cent less than the cost incurred by the Government. I understand that the present strength of the primary schools is over a lakh and 31 thousand. In that case the difference per head being 4 rupees work out to a high figured 5 lakhs and odd. I think our State cannot afford to spend this huge sum of money especially in view of the fact that there is no question of efficiency of the instructions imparted in aided schools.

Mr. P. J. Alexander:— Sir, I oppose the motion. It is a fact that our Government is very liberal in the matter of allotting funds for education and of the numerous schools that we maintain to combat the evil of illiteracy the majority are aided ones. There are still a number of children and a good number too who go unschooled, so that if any more facilities are to be provided for extending education it should be to see that more schools are started. It is a fact that Sirkar Schools cost more than aided schools. The high percentage of literacy that we can boast of at present is due largely to the services of aided institutions also so that considering the very strained condition of our finances at present it would be a very foolish step to governmentalise our elementary education. If at all any amount is to be devoted on primary education, it must be utilised for establishment of more aided schools. Quality for quality, the education imparted in the aided schools is not any the worse than that in the Government schools and considering the comparative dearness of education in sirkar schools it would not be advisable to transfer to the Government aided elementary institutions into Government control. I fail to see the constructive aspect of the motion so that I am strongly opposing it. Of course, if by legislation Government were to have made elementary education compulsory, I could well understand the justification of Government being called upon to spend more of scanty money for the spread of literacy. Even there, governmentalisation of schools need not be given absolute preference.

മിസ്റ്റർ പി. മീനാക്ഷിപ്പിള്ള:— സർ, ഈ ഉപക്ഷേപത്തെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് രണ്ടുവാക്കു പറയുവാനുണ്ട്. യഥാർത്ഥമായി പറയുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ നാം ചോദിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾക്ക് ചില സമയഭേദങ്ങളുണ്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ നമുക്കു സാർവ്വത്രികമായ വിദ്യാഭ്യാസം വേണം. അതു നിർവ്വഹിതമാക്കണം എന്നല്ലാം വാദിക്കുന്ന കാലമാണ്. പല ഗ്രാമങ്ങളിലും വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു വേണ്ടി സ്കൂളുകൾ ഡമാപിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിയ്ക്ക് എയിഡഡ് സ്കൂളുകളെല്ലാം ഗവണ്മെന്റിലേയ്ക്കു കൈമാറുന്നത് നാം ഗവണ്മെന്റിനോടു പറഞ്ഞാൽ അതു കുറച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടായി രീതിമെന്നാണു തോന്നുന്നത്. ഇപ്പോൾ എയിഡഡ് സ്കൂളുകളിലെ വിദ്യാഭ്യാസം ഗവണ്മെന്റുസ്കൂളുകളിലെ വിദ്യാഭ്യാസത്തേക്കാളും വളരെ നല്ല നിലയിലാണ് നടന്നുവരുന്നതെന്ന്—എയിഡഡ് സ്കൂളുകൾക്കു കുറച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടെങ്കിലും അത് സർക്കാർ സ്കൂളുകളേക്കാളും ഭേദമായിട്ടാണു നടത്തിവരുന്നതെന്ന്—ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ എയിഡഡ് സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കാര്യത്തിലുള്ള ചില കഷ്ടസ്ഥിതികളെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ഇവിടെ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. അതായത്

ഗ്രാൻഡ് ഇൻ എയിഡ് സ്കൂളുകളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഉപാദ്ധ്യായന്മാരുടേയും ഉപാദ്ധ്യായിനികളുടേയും സ്ഥിതിവിശേഷം മോശമാണ്. ഗവണ്മെൻറ് സ്കൂളുകളിൽ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുകയും അധികം ജോലി ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിനുള്ള ശരിയായ ഫലം അവർക്കു കിട്ടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അതുപോലെ ഗ്രാൻഡ് ഇൻ എയിഡ് സ്കൂളുകളിൽ ഫലം കിട്ടുന്നുണ്ടോ ഗുണം കിട്ടുന്നുണ്ടോ എന്നുള്ള കാര്യം ആലോചിക്കണം. ഇരുപത്തഞ്ചോ മുപ്പതോ കൊല്ലം ബുദ്ധിമുട്ടിത്തന്ന ജോലി ചെയ്യുന്ന പല സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും വലിയ ചെറിയ കുടുംബങ്ങൾ ഭരിക്കേണ്ടതായിട്ടുള്ളവർ—ആ ജോലി വിട്ടു പോകുകയുണ്ടാകാത്തപക്ഷം അവർക്കു യാതൊരു ഗതിയുമില്ല. അതിനെ അപേക്ഷിച്ച് സർക്കാർ ജോലിയാണെങ്കിൽ അവർക്ക് ജീവൻ പോകുന്നതുവരെ ഒരു പെൻഷൻ കിട്ടുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ ഇവരുടെ ദയനീയാവസ്ഥയെ മറ്റാണെന്നു വിചാരിച്ച് ഗവണ്മെൻഡ് ഒരു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതായത് പ്രാവിഡൻഡ് ഫണ്ട്. പക്ഷെ എന്റെ അറിവിൽ പെട്ടിടത്താലും എല്ലാ ഗ്രാൻഡ് ഇൻ എയിഡ് സ്കൂളുകളിലും ഈ പ്രാവിഡൻഡ് ഫണ്ട് എന്റർപ്പ്രൈസ്സുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. അങ്ങിനെ എന്റർപ്പ്രൈസ്സുണ്ടെങ്കിൽ കുറച്ചൊരു ആശ്വാസമാണ്. എന്നാൽ അത് എല്ലാ എയിഡഡ് സ്കൂളുകളിലും എന്റർപ്പ്രൈസ്സിട്ടില്ലെന്നാണ് എന്റെ അറിവ്. സർക്കാർ സ്കൂളുകളിൽ ജോലി എടുത്താൽ ഒന്നാം തീയതിയാകുമ്പോൾ ശമ്പളം കിട്ടും എന്നൊരു ഗുണമുണ്ട്. എയിഡഡ് സ്കൂളുകളിലെ മാസ്റ്റർമാർ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി ജോലി ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും സർക്കാർ സ്കൂളുകളിലുപോലെ വേണ്ടസമയത്തു് അവർക്കു ശമ്പളം കിട്ടുന്നില്ല. എന്നാൽ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു് ഇതിലേക്കു് ഒരു എൻക്വയറി നടത്തുകയാണെങ്കിൽ അവർക്കു് ഒന്നാം തീയതിയെന്ന ശമ്പളം കിട്ടുന്നുണ്ടെന്നു അറിയുകയുണ്ടു്. അവിടത്തെ ടീച്ചേഴ്സിനു് ഈ ഒരു കാര്യത്തിൽ നല്ല പേടിമുണ്ട്. എന്നെന്നാൽ അവർ വല്ല കമ്പ്ലെയിൻറും അതിനെതിരായിട്ടു ചാണ്ടുവരികയാണെങ്കിൽ ആ സ്കൂളിനുള്ള ഗ്രാൻഡ്, സ്കൂൾ തന്നെയും ഇല്ലതായേക്കും. ഞാൻ ഒരു സംഗതി പത്രത്തിൽ വായിച്ചതായിട്ടു് ഓർക്കുന്നുണ്ട്. അതായതു് ഒരു കൊല്ലത്തിൽ ശമ്പളം കൊടുക്കാതിരുന്നതായെന്നും ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടു് ചോദിച്ചപ്പോൾ ആ അദ്ധ്യാപകനെ ഡിസ്മിസ്സ് ചെയ്യുവെന്നും. ഇങ്ങിനെയാണ് എയിഡഡ് സ്കൂളുകളുടെ സ്ഥിതി. ഗവണ്മെൻഡ് ഈ കാര്യത്തിൽ ഒരു എൻക്വയറി നടത്തുകയാണെങ്കിൽ ഇതുപോലെയുള്ള പല അഴിമതികളും കാണുവാൻ കഴിയും. അതുകൊണ്ടു് ഇതിനല്ലാതെ ഒരു പരിഹാരമെന്താണെന്നുവെച്ചാൽ ഗ്രാൻഡ് ഇൻ എയിഡ് സ്കൂളുകൾ എല്ലാം സർക്കാരിലേക്കു് എടുക്കണമെന്നില്ല. അതിനുവേണ്ട കൂടുതൽ സഹായങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ചെയ്യുകൊടുക്കാൽ മതി. എന്നാൽ അതിന്റെ

എല്ലാം അവസാനമായ ഉദ്ദേശം ഗവണ്മെന്റിന്റെ കീഴിൽത്തന്നെ സകല സ്കൂളുകളും വച്ചുനടത്തണമെന്നുള്ളതാണ്. പക്ഷെ നമ്മുടെ തല്ലാല സ്ഥിതി അതിനനുവദിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് നമുക്ക് ഗവണ്മെന്റിനോട് ഉടനീളനയുള്ള സംഗതികളൊക്കെ പറയുവാൻ ഒരു സമയവും സൗകര്യവും നോക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ ഉപക്ഷേപത്തിലെ കാര്യവും ഉദ്ദേശവും ഒക്കെ നല്ലതാണ്. ഇപ്പോൾ ഗ്രാൻഡ് സ്കൂളുകൾതന്നെ വലിച്ചാലും സാർവ്വത്രികമായി ജ്ഞാനപ്രചരണം വേണം എന്നു വച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് വിദ്യാഭ്യാസത്തെ മാത്രം കാര്യമായി കരുതി പ്രവൃത്തിക്കണം. ഗ്രാൻഡ് കൊടുക്കുന്നതാണെങ്കിലും എന്തായാലും ഗവണ്മെന്റിനോട് പ്രൈമറി എഡ്യൂക്കേഷൻ മുഴുവനും എടുത്തു നടത്തുവാൻ പറഞ്ഞാൽ അതു സാദ്ധ്യമല്ല. പക്ഷെ ഗവണ്മെന്റ് ഇന്നത്തേതിലും കറച്ച ഭേദമായിട്ടുള്ള ഒരു സ്ഥിതിയിൽ വരുന്നകാലത്തു് ഗവണ്മെന്റുതന്നെ ഇതെല്ലാം എടുത്തു നടത്തുകയും, ഉപാദ്ധ്യായിനികളുടേയും ഉപാദ്ധ്യായന്മാരുടേയും തല്ലാല സ്ഥിതിയെ ഒന്നു ഭേദപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഇതിൽ കൂടുതലായി എന്തിനാണെന്നും പറയുവാനില്ലാത്തതിനാൽ ഞാൻ തല്ലാലം വിരമിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. A. V. Moothedan:—Sir, I strongly oppose this motion. The Hon'ble Member for Vadakkancherry said that this would involve an additional amount of 2 lakhs. I ask him how he is going to raise the sum? He says that all the institutions should be given over to Government control. There is no use for idealisms. This is impractical. These are only day dreams. From the days of Bannerji downwards, one gospel has been preached in the State. That is to give encouragement to aided schools, to give more encouragement to aided schools. What is the result of this policy? Our State has become the premier state in point of education. In my opinion, this policy of giving grant-in-aid to private institutions should be encouraged. It is as a result of that policy that we find Cochin in the forefront in the matter of literacy. This policy should not be changed.

Mr. T. S. Balarama Ayyar:—Sir, I oppose this motion. I do not want to be misunderstood. So long as primary education is not free and compulsory, I see no meaning in asking the Government to take over the entire field of primary education into their own hands. Apart from want of funds, I am not enamoured of Government management. In these days when you hear the cry for Self-Government on all sides, this demand for Government control should certainly be regarded as a retrograde policy. In my opinion Government should see that their well-drawn up syllabus is strictly adhered to by the Grant-in-aid Institutions and give them every encouragement possible in other ways also.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ:— സർ, പല ആശയങ്ങളും കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ് ഇന്ന് ഈ വാദപ്രതിവാദത്തിൽ കാണുന്നത്. സ്കൂളുകളിലും ഗവൺമെന്റിലും എടുക്കണമെന്ന തത്വം സ്വീകാര്യമാണ്. അതിനായി നിർദ്ദേശങ്ങൾ സാധിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ എൻഡോസ്മെന്റുകളിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് ശമ്പളം കൊടുക്കുവാനായി ഗവൺമെന്റിൽനിന്നും കൊടുക്കുന്ന പണം കൈമാറ്റം ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത വേണ്ടി പല വഴികളും ഇപ്പോൾ ഡയറക്ടറും ഇതിന് മുമ്പുള്ള ഡയറക്ടറും ശ്രമിച്ചിട്ടു മിക്കവാറും അപ്രായോഗികമായി എന്നു സ്പഷ്ടമായിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയെങ്കിലും ഈ സ്കൂളുകൾ ഗവൺമെന്റ് എടുക്കേണ്ടതാണ്.

സെൽഫ് ഗവൺമെന്റിന്റെ തലത്തിന് എൻഡോസ്മെന്റ് സ്കൂൾ നല്ലതാണെന്ന് ഒരു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പറയുകയുണ്ടായി. ഗവൺമെന്റുടനീളം ജനങ്ങൾക്കായി കഴിയുമ്പോൾ പിന്നെ ഈ കാർഷ്യത്തൊഴിലാളി പര്യവേഷണങ്ങൾ തൽക്കാലം ഇവയെ വാദംകൊണ്ടു വരേണ്ടതില്ലായിരുന്നു.

ഈ സ്കൂളുകളിലും ഗവൺമെന്റിലും കൊടുക്കേണ്ടതാൽ കെട്ടിടങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എത്രപണം ചിലവാക്കേണ്ടിവരുന്നതുള്ള സംഗതി ആലോചിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ടീച്ചർമാർക്ക് മുഴുവൻ ശമ്പളം കൊടുക്കേണ്ട വിഷയമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഗവൺമെന്റ് സ്കൂളുകൾ എറോടുക്കുന്ന നയം വളരെ ക്രമപോലെ നടപ്പാക്കാനോ സാധിക്കുകയുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ ഇ. പി. ഭാസ്കരമേനോൻ:— സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ഈശ്വരമെമ്പർ പറഞ്ഞത് ഈ സെൽഫ് ഗവൺമെന്റിന്റെ സംഗതികൾ മുഴുവനും അറിയാതെ കണ്ടാണെന്നു തോന്നുന്നു. അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തോടു പറയുവാനുള്ളത് ഗവൺമെന്റിന് ഫണ്ടില്ല എന്നു പറയുന്നതിന്റെ മുഴുവൻ സംഗതികളും ആലോചിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നാണ്. ഗവൺമെന്റ് ഫണ്ടില്ല എന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം അവർ എഴുതിയിട്ടുള്ള ചിലവുകളിൽ കൂടുതലായി ഒന്നുതന്നെ ചെയ്യുവാൻ അവർ തയ്യാറല്ല എന്നാണ്. ഇത്രയെങ്കിലും പണം ഗവൺമെന്റ് ചിലവു ചെയ്യുമ്പോൾ ഫണ്ടില്ലെന്നാണോ അതിന്റെ അർത്ഥം?

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി:— ബഡ്ജറ്റിൽ ഫണ്ട് കൂടുതൽ ഉള്ളതായിട്ടു കാണുന്നില്ല.

മിസ്റ്റർ ഇ. പി. ഭാസ്കരമേനോൻ:— അതല്ല പറയുന്നത്. ആവശ്യമുള്ള സംഗതികൾക്കു ഫണ്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഒന്നിനും സ്കൂളു പോരെന്നോ ഇല്ലെന്നോ പറയുന്നതായിട്ടാണ് ഞാൻ ധരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ഗവർണ്ണറീനോട് എനിക്ക് ഒരു റിക്വസ്റ്റ് ചെയ്യവാനുണ്ട്. സകലപ്രമറി വിദ്യാലയങ്ങളും ഗവർണ്ണറിലേക്കെടുക്കണമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ ചില എയിഡഡ് സ്കൂളുകൾ ഗവർണ്ണറിലേക്കെടുക്കാതെ തരവുമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഒരോ സ്കൂളുകളിലും ചെന്ന് അവിടത്തെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം പരിശോധിച്ചു നോക്കി അത്യാവശ്യമുള്ളതു മാത്രം ഗവർണ്ണറിലേക്കെടുക്കണം. ചിലവു ഗവർണ്ണറുടെ നടത്തുന്നത് മാനേജർമാർക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുകയും വേണ്ടിവരും. എല്ലാത്തിനും ഒരുതോതു ശരിയാകയില്ല.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ:—സർ, രണ്ടു വാക്കു എനിക്ക് ഈ വിഷയത്തിൽ പറയുവാനുള്ളു. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം ഗവർണ്ണറുടെ റീനോടു നടത്തണം എന്നുള്ള ഒരു റായം ഗവർണ്ണർ സപ്ലൈ ചെയ്തു വളരെക്കാലമായി. ഈ ഒരു തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയിട്ടും ഇതിനെത്തുടർന്ന് മുമ്പ് പല പ്രാവശ്യവും ഞാൻതന്നെ ഗവർണ്ണറുടെ ഡയറക്ടറായ ഒരു വിഷയം കൺക്രീറ്റ് ചെയ്തുകൊടുത്തു. അതായത് ഗവർണ്ണറുടെ വിദ്യാഭ്യാസനയത്തെ സംബന്ധിച്ച് പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് എന്തെങ്കിലും ഒരു നിശ്ചിതമായ പ്ലാൻ—5 കൊല്ലത്തേക്കോ പത്തുകൊല്ലത്തേക്കോ എത്രയെങ്കിലും ഒരു കലാവധിവച്ച്—സപ്ലൈ ചെയ്ത് നോക്കിപ്പോട്ടുണ്ടോ? സർവ്വേക്കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ട് അനുസരിച്ചു കീഴും എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിച്ചുവോ? ഇല്ല.

നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ടിവാൻഷിയവർകൾ ഇതിന് ഒരു സൂത്രം കണ്ടു പിടിച്ചു നിശ്ചയിച്ചു. അതായത് സർവ്വേക്കമ്മിറ്റിയുടെ മണ്ടയ്ക്ക് ഗവർണ്ണറുടെ വരുന്ന സർവ്വേക്കമ്മിറ്റിയുടെയും തമ്മിൽ യാതൊരു തീർപ്പുമില്ല. ആ മീറ്റിംഗ് വിളിച്ചുകൂട്ടിയപ്പോൾ പിന്നെ നിങ്ങൾക്കു യാതൊരു മറുപടിയും പറയുവാൻ വിഷമമുണ്ടാകയില്ലല്ലോ! പിന്നെ സർവ്വേക്കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടിന്മേൽ ആർക്കും പാസാക്കേണ്ടി വരികയില്ല.

ഈ തത്വം സപ്ലൈ ചെയ്യുന്നതോ ഗവർണ്ണർ, അല്ലെങ്കിൽ എയിഡഡ് സ്കൂളുകൾ സിവിൽ സർവ്വീസിലെ നല്ലവർക്കാണ് ഗവർണ്ണറുടെ വിശ്വാസം? എന്തെങ്കിലും ഒന്നു പറയൂ. അല്ലാതെ രണ്ടുകൂടി കടന്നു പിടിക്കരുത്. ഈ തത്വം ഗവർണ്ണർ സപ്ലൈ ചെയ്യുന്നതോ റിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള മാതിരി—ഒന്നിച്ചു സംയുക്തമായിട്ടുള്ളതോ പറയുന്നില്ല—ആദ്യം ഒരു കൊല്ലത്തിൽ പത്തു സ്കൂളുകൾ എടുക്കുക. അതുകൊണ്ടു നാം കൊച്ചിഗവർണ്ണർ ഇൻസ്പെക്ടറായിട്ടു വരികയില്ല. പിന്നെ പത്തു സ്കൂളുകൾ എടുക്കുക. എന്തെങ്കിലും ഒരു മാനേജർമാർക്ക് ഗവർണ്ണറിലേക്കു വിട്ടു തരാം, സ്ഥലത്തിനു വാടക വേണ്ടു, വീല നിശ്ചയിച്ചു തന്നാൽ മതിയെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഗവർണ്ണർ ആ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ടെ പ്രത്യക്ഷമായ മനസ്ഥിതി കണ്ടതിനുശേഷം ഈ സംഗതി രീതിമാനി ച്ചാൽ മതിയെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല.

വേറെ ഒരു സംഗതി എനിക്കു പറയാവാനുണ്ട്. ഇന്നുനിലവിലിരിക്കുന്ന ഭരണസംഘടനയ്ക്ക് ഈ അധികാരം വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ പാടില്ല എന്നാണെങ്കിൽ അതു സംഗതി വേറെ. അതിൽ നമുക്കും ആഭ്യന്തരമായ ഭരണാധികാരമുണ്ട്. ആ ഭരണാധികാരം ഇതിലുണ്ടെന്നു സ്ഥാപിക്കുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കും. പക്ഷെ ഇങ്ങിനെയുള്ള ചുരുപാടുകളുടെ ഭാവാഹിതം മേലിൽവെച്ചു കൊടുക്കേണ്ട എന്നുള്ള വാദമാണു വരുന്നതെങ്കിൽ ഈ അറിയിപ്പിതമായ ഭാവിയിലേക്കു നീട്ടിവെക്കുന്ന പ്രായോഗികവാദികളോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല.

Mr. I. N. Menon:— Mr. President, at the outset permit me to confess with some degree of diffidence in making a pronouncement on the question that seems to have evoked such spirited assertions and protests. My aim, Sir, is to make the position of Government clear. Government have accepted that the responsibility for primary education is primarily theirs. If you would permit, Sir, to envisage for a moment a specific situation in which government entered the field of primary education years ago I think the issue would be considerably clarified. When the Government decided upon State action in respect of primary education they found certain educational institutions of various kinds and grades operating in the field. Finding that these institutions were not functioning properly, that they were not suitable vehicles of Government policy in respect of primary education they undertook upon themselves the responsibility of initiating a few institutions beginning as models of primary education. As days went by, as the demand for primary education increased, Government felt that it would not be possible to extend their educational machinery as rapidly as the demand for primary education increased and eventually therefore as a compromise they were compelled to take into confidence and partnership a public agency as already existed. If the Hon'ble Members will go through the Blue Book on Education compiled out of the educational proceedings of Mr. (now Sir) A. R. Bannerjee they will find that this was the definite situation in which Government took into partnership every organisation in the field of Elementary education. There was also further consideration for taking into partnership. Government were cautious to press forward the frontiers of primary education as rapidly as far as possible. This process of expansion has certain difficulties and certain defects which were accidentally brought out. Sir, during the last few years there is no denying the fact that private agencies have been finding it difficult in the field of elementary education. Primary

education is entirely free. I remember some Hon'ble Member referred to some fees which are collected from primary schools. They referred to primary education in English schools. Vernacular education being free and the majority of the schools being vernacular it stands to reason that private benevolence could not cope with the demand for extended educational facilities and with the coming of the economic depression private agencies have been finding it increasingly difficult to make good the deficit even to maintain with the liberal grants allowed by Government. The situation therefore is this. There is a considerable number of elementary schools which are finding it extremely difficult to maintain their old efficiency unless the Government met the entire cost of running them. I mean absolutely no disparagement of private enterprise which has been responsible for the progress of education in the State. But times have changed and it is wise to recognise certain agencies which were capable of meeting these demands and finding it exceedingly difficult due to the shrinkage of resources. Therefore we have on our hands a large number of institutions which have been doing splendid service for the cause of elementary education which are finding it very difficult to carry on the work. I have been noticing a tendency on the part of a large number of managers to hand over their institutions to Government.

The policy of the Government I have said at the outset is this that the Government do admit and undertake the primary responsibility of elementary education. The question is how best to discharge this responsibility. In the present state of the finances of Government it would be utter madness to take all elementary schools. At the same time worldly wisdom says that if Government do not take them under their management they are likely to collapse. Government do sympathise with the amendment which concentrates on placing the entire responsibility for primary education in the hands of the State. After all in any country vaccination is being given free; why should education be sold? There is no reason. It is absolutely necessary. Primary education is one of the elementary rights of modern citizens and a Government which looks after the health of the citizens are bound to look after education. It is not possible to take over the whole elementary education while they will consider the question by taking over year by year such schools as have been finding it difficult to carry on the old task in the same old efficient way.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനാശ്വതി: സർ, വിദ്യാഭ്യാസവിഷയകമായ ഒരു ആലോചനയിൽ ഇത്രയും അധികം ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ പങ്കെടുക്കത്തക്കവണ്ണം ഒരു ഉപജ്ഞയും ഇവിടെ കൊണ്ടുവരുന്നത് ഭാഗ്യമുണ്ടായതിൽ ഞാൻ ആദ്യമായി പുനഃനന്ദനാഭിനന്ദിയ്ക്കുന്നു. എന്ന് ഇവി

ടെക്ടിയിട്ടുള്ള ആളുകളുടെ മുഖത്തു നോക്കിയാൽ കാണുന്നതരത്തിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ അവരിൽ കാരോരുത്തരുടേയും അഭിപ്രായങ്ങളിൽക്കൂടിയും ഉണ്ട് എന്നുള്ള സംഗതി വെളിവാക്കുവാനും എന്റെ ഉപക്ഷേപം കൊണ്ട സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും എനിക്ക് വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. ഇവിടെ എല്ലാ മാനുഷമവർമാരും ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ എതിർക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഒന്നാമതായി എന്റെ സ്റ്റേജിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട വടക്കൻ ഇന്ത്യ പ്രതിനിധി, അദ്ദേഹം ഇൻസ്പെക്ടർമാർക്കുളള സർക്കാർ വിദ്യാലയങ്ങളും മാനേജ്മെൻറ വിദ്യാലയങ്ങളും കരേസമയത്ത്, കരേദിവസത്തിൽതന്നെ സന്ദർശിച്ച അവസരത്തിലുണ്ടായ വ്യത്യാസത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. അത് എത്രത്തോളം വാസ്തവമാണെന്ന് അറിയേണ്ടതായ ഒരു വിഷയമാണ്.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ:—രണ്ടും ഒരു സമയത്താണെന്നു പറഞ്ഞതായിട്ടു തോന്നുന്നില്ല.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനാശ്വതശ്ശൻ:—എന്നാൽ രണ്ടു സമയത്തുതന്നെ ആകട്ടെ.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ:—രണ്ടുപേരുംകൂടി ഒന്നിച്ചു പോയതായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്നും സംശയമാണ്.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനാശ്വതശ്ശൻ:—ഇപ്പോൾ അതു കെട്ടുകഥയാണ് എന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ട്. ഇത്തരം കെട്ടുകഥകൾ ഇങ്ങിനെയുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ ബഹുമാന്യന്മാരായ ആളുകൾ പറയാതിരുന്നാൽ മതിയാകും.

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ മറ്റൊരു സംഗതി പ്രൈവറ്റ് എജൻസികൾ നടത്തുന്ന വിദ്യാലയങ്ങൾക്കു ചിലവു കറയും എന്നാണ്. ഇതുതന്നെ യായിരുന്നു ഇതിനെ എതിർത്ത സംസാരിച്ച ഒട്ടധികം മാനുഷമാരുടെ വാദവും. അതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ വഴിയെ പ്രസ്താവിക്കാം.

പിന്നെ ഈ കൊച്ചിരാജ്യത്തെ പങ്കുതിരിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ജനങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട സ്രീസാമാജികരുടെ വാദം ഇത് കൊണ്ടുവന്ന സമയം നന്നായില്ല, ചോദിക്കുന്നതിന് ഒരു അതിരവേണം എന്നും മറുമാണ്. ആ നിലയിൽ അവർ വേണ്ടത്ര മിതമായ ഭാഷയിൽ തന്നിരിക്കുന്ന ഉപദേശത്തെ ശിരസാവധിക്കുവാൻ ഞാൻ ഒരുക്കമാണ്.

പക്ഷെ എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതായിരിക്കുന്ന ഗവർണ്മെൻറിന്റെ തുച്ഛമായ ഒരു വിഷയം തുച്ഛമാല്ലെന്നു കാണിക്കുവാൻ ആരും ശ്രമിച്ചില്ല. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ഇപ്പോൾ കൊല്ലത്തോളം ചിലവു ചെയ്യുന്നതിൽ കൂടുതലായി രണ്ടുലക്ഷം ഉറപ്പിക—ഗവർണ്മെൻറ കണക്കിൽനിന്നും 40000 ഉറപ്പികകൂടി കൂട്ടിട്ടുണ്ട്—ചില

വു വരുന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഓൺ സംസാരിച്ചത്. ആ അധിക ചിലവു നിമിത്തം ഉണ്ടാകുന്ന ഉപകാരത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുമ്പോൾ അധികമായ ചിലവാണ്തന്നെ വിചാരിക്കുവാൻ താമില്ല. അതുണ്ടാകാ വാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ മെമ്പർമാർ കാരോരുത്തരായിപ്പോന്നോട് സർക്കാർ സ്കൂളുകളുടെ നടത്തിപ്പു നല്ലതല്ല, മാനേജ്മെന്റിന് നടത്തുന്ന സ്കൂളുകൾ നല്ലതാണ് എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞാൽ ഇതിനോടു സമാധാനമാകയില്ല.

പിന്നെ വേറെ ഒരുതരം ബഹുജനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ അടുത്ത ദിവസങ്ങളിലായി ഇവിടെ കാണുന്നുണ്ട്. അവരുടെ വേഷപ്പകച്ചു കണ്ടിട്ടു എന്താകാണമെന്ന് എനിക്ക് ശരിയായി മനസ്സിലാകുന്നില്ല. എന്താണ് പകുതി ഗവർണ്മെന്റുടേതാക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. പ്രായോഗികമായ വിചാരിച്ചാണ് എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പുതുതരം എതിർപ്പ്. ഇത് ഒരു പ്രാവശ്യമല്ല, രണ്ടു പ്രാവശ്യമല്ല, മൂന്നു പ്രാവശ്യമല്ല കുറച്ച് അധികമായിട്ടു കാണുന്നുണ്ട്. ഏതോ ഒരു സ്വപ്നലോകവാസികളെപ്പോലെ തോന്നുന്നു. ഇതിലധികം എനിക്കുവരെപ്പറ്റി ഇപ്പോൾ ഒന്നും പറയാനില്ല.

ഇനി ഇതിന്റെ യഥാർത്ഥസംഗീ നോക്കിയാൽ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് കൊല്ലത്തോളം സഹായധനമായി കൊടുക്കുന്ന സംഖ്യ ചേർത്തു വയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ 4,66,000 ഉറപ്പികയാണു വരുന്നത്. ഈ നാലുലക്ഷത്തി അറുപത്തായിരം ഉറപ്പിക സർക്കാരിൽനിന്നും സഹായധനമായി കൊടുക്കുന്നതു സർക്കാർ സ്കൂളുകളിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു കൊടുക്കുന്ന ശമ്പളത്തോതിൽനിന്നു ഉറപ്പികക്ക് രണ്ടുപ്രകാരം കുറവു ചെയ്തു ബാക്കിയുള്ള സംഖ്യയാണ്. ഇപ്പോൾ ഗ്രാൻഡ് ഇൻ എയിഡ് ആയി കൊടുക്കുന്ന 4,66,000 ഉറപ്പികയോടുകൂടി അതിന്റെ 1 ഭാഗം കൂട്ടുകയാണെങ്കിൽ, ഈ സ്കൂളുകളെല്ലാം പർക്കാരിലേക്കുടുത്താൽ വരുന്ന ശമ്പളത്തുകയാകും. അതായത് 5,24,000-ൽചിലപാനും ഉറപ്പികയേവേണ്ടി വരുകയുള്ളു. പിന്നെ എയിഡഡ് സ്കൂളുകൾക്ക് പി. സി. ആർ. ചിലവില്ല, സ്റ്റേഷനറി ചിലവില്ല. സർക്കാർ സ്കൂളുകൾ ആയാൽ ഇതെല്ലാം വേണ്ടിവരും, തന്നിമിത്തവും ചിലവധികമാകും എന്നൊക്കെ പറയുന്നതു കേട്ടാൽ എയിഡഡ് സ്കൂളുകളിൽ പി. സി. ആർ. നടക്കുന്നില്ലെന്നോ ആവുക സ്കൂളുകൾക്ക് യാതൊരു വിധമായ കരുതിടപാടും വേണ്ടെന്നോ പറയുമ്പോലെ തോന്നുന്നു. ഈ വിചാര ശുദ്ധമേ അബദ്ധമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

പിന്നെ ഒരാൾ ചോദിച്ചു, കെട്ടിടങ്ങൾക്ക് എത്രലക്ഷം ഉറപ്പികയാണ് ചിലവാക്കേണ്ടിവരിക എന്ന്. ആ ചോദ്യം കേട്ടാൽ കെട്ടിടമെ

നമില്ലാതെ ഒരു സമ്പ്രദായത്തിൽ ഇരുന്നതിയാണോ കുട്ടികളെ എയിഡഡ് സ്കൂളുകളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതെന്നു തോന്നിപ്പോകും! ഇപ്പോൾ എയിഡഡ് സ്കൂളുകൾക്ക് സർക്കാർ സ്കൂളുകളെപ്പോലെ പണം ചിലവു ചെയ്യുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഉള്ള പണംകൊണ്ട് കെട്ടിടങ്ങളുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ ന്യായം മുഴുവൻ സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ല. സർക്കാരിൽനിന്നും ആ സ്കൂളുകൾ എടുക്കയാണെങ്കിൽ ഭംഗിയുള്ളവേണ്ടിയോ വേറെ വല്ല ആവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയോ അല്പം പണംകൂടി ചിലവുചെയ്യാൽ അതുകൾ സ്കൂളുകൾക്കു ധാരാളം ഉതകുന്ന കെട്ടിടങ്ങളാകും.

മിസ്റ്റർ പി. ജെ. അലക്സാണ്ടർ:— വാൾ (ചുവത്) എടുക്കാതെ കെട്ടിടങ്ങൾ കെട്ടാമോ?

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനുമുത്തശ്ശൻ:— അതിനെ സംബന്ധിച്ച്, വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽനിന്നും മാനേജർമാർ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതായ ചില സംഗതികൾ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാകാലും മുമ്പാണ് ഇങ്ങിനെ സ്കൂളുകൾ വിട്ടുതരാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. സാമ്പത്തികാധിപതന കാലത്ത് “ഈ ചുമതലയ്ക്കു കൂടി എന്റെ കയ്യിൽനിന്ന് എടുക്കണേ” എന്ന് നെഞ്ചത്തു കയ്യുവച്ചുകൊണ്ട് വിദ്യാഭ്യാസ മേലദ്ധ്യക്ഷന്റെ അടുക്കൽ പല മാനേജർമാരും പോയതായിട്ട് എനിക്കറിയാം. ഈ അവസരത്തിൽ കാലം നന്നല്ല കോലം നന്നല്ല, എയിഡഡ് സ്കൂളുകൾക്കു കെട്ടിടമില്ല; കോലം ശുഷ്കിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള വാക്കുകൾ ഇവിടെ എടുത്തുപറഞ്ഞ് അനാവശ്യമായി ആളുകളെ ചിരിപ്പിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങിയ ബഹുമാന്യന്മാരായ സ്റ്റേഡിതമാരോട് ഈ ഉപക്ഷേപം മൂലം ഞാൻ വല്ല അപരാധവും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ക്ഷമിക്കണമെന്നപേക്ഷിക്കുകയും, ഗവണ്മെൻറു പറഞ്ഞതായിരിക്കുന്ന പ്രധാന സംഗതികളെ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻവേണ്ടതു സന്നദ്ധത അവർ കാണിക്കണമെന്നു വിദ്യാഭ്യാസമേലദ്ധ്യക്ഷനോടു വിരീതമായി അപേക്ഷിക്കുകയും, ഈ ഉപക്ഷേപം ഇപ്പോൾ വോട്ടിനിട്ടാൽ ഫലമെന്താകുമെന്നു എനിക്കറിയാവുന്നതുകൊണ്ട് ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻവലിക്കുവാൻ അനുവദിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

Motion was, with leave, withdrawn.

Motion No. 77.

Mr. George Parakkal:— *To reduce the allotment of Rs. 58,416 for Direction and Inspection by Re. 1. (To point out the necessity of providing the Narakkal High School with a play ground.)*

Sir, this is a point which has been brought to the notice of the Government on many previous occasions but till this day no redress has been done in this direction. In this matter I am not going to accuse the department as much as the apathy of the Government. The department has all through, I know, been requesting Government to find funds for providing a play ground for Narakkal High School. The successive head masters have been requesting this to Government but Government could not find money to supply this school. The Hon'ble Member for Education will admit that in littoral tracts like Narakkal, Chennamangalam, the country at large is thickly planted and you will not be able to get any open space. It is only the lanes and the ways that are open there. People there have no public place to get fresh air, the students have no open space to take to out door games. This fact of the playground for the Narakkal High School is conspicuous in the mind of the Government is well known because, three years ago there was a talk of the transfer of this school to private agencies. One of the conditions of the Government to the private agency was that it should supply a play ground at once. Nobody denies the necessity of the demand that I make. Even yesterday Government was so vigorously pointing out the necessity of applying the English Common Law Principles in marketing and other things in India. I beg to point out that the common standards of English Educational principles applied for common village schools should be applied to the schools of this State. In England or in any good educational system you cannot conceive of a School without a playground attached to it. I should be permitted to read from the latest publication on Education, "Education experiments in England." (Page 11). "A school without a play ground seems to our mind an anomaly; wholesome recreation is as necessary as knowledge".

The maxim "a healthy mind in a healthy body" is a common one. It will be a pitiable sight that you will meet if you go over to Narakkal at 4 or 5 in the evening. You will see boys of 15 and 16 without engaging themselves in out-door games wandering up and down with beads in their mouths or standing in nooks and corners. The morality of these students would go down when they grow. Therefore on these grounds I urge on the Government that this question of supplying a play ground to Narakkal school should not any further be adjourned.

Mr. E. Ikkanda Warriar:—I support the motion. I am sure the Government have accepted the necessity of giving a playground. Their only objection might be the passing orders on the Survey Report. I request that the Narakkal school may be provided with a play ground at once.

Mr. M. V. Cherian:— I may point out in this connection that there are places where there is no High School either for boys or girls. If anything exists there there is no sufficient accommodation also. My request is that the sanction of play grounds must be deferred to other necessities such necessities as Mattancheri is suffering from. If funds would permit for giving a play-ground to Narakkal, I hope Government will not lose sight of urgent needs like Secondary Education for boys and girls in Mattancheri.

Mr. I. N. Menon:— Mr. President, Sir, as the Hon'ble Member for Narakkal and the Hon'ble Member for Oorakam pointed out Government have found the clear necessity by the Narakkal High School for a play ground. In fact I may give you the information that even at the present the extension of the front quadrangle is going on. The Hon'ble Member for Mattancheri suggested that while accepting this principle it should be given as a sort of secondary importance because he said necessities should be first attended to and then luxuries. I cannot think that health of children can be treated as a luxury. I may assure the Hon'ble Member for Mattancheri the grant of a play ground to Narakkal will not be made the basis for refusing a building for Mattancheri.

Mr. M. V. Cherian:— Thank you, Sir.

Mr. I. N. Menon:— We have accepted the principle and every effort will be made to work out the plan of rotation by means of which it may be possible to arrive at the cases of emergency and I am quite certain that Narakkal school is almost the first in rank in point of want of facilities for a play ground. The point is noted and it will be attended to as expeditiously as possible.

Motion was, with leave, withdrawn.

Motion No. 78.

Mr. George Parakkal:— *To reduce the allotment of Rs. 58,416 for Establishment by Re. 1. (To point out the necessity of opening High School Classes at Government expense for the use of the people inhabiting the Vellarapilli villages).*

Sir, in moving this I wish to draw the attention of the Government to a government forsaken place Vellarapilli in Cochin Kamayannor Taluk where five villages have a teeming population of about 30,000 people spread over 20 square miles. It is most unfortunate that these places have been shown a step-motherly treatment by the Education Department. I find that there are a certain number of primary schools and one lower secondary school

in this area, but almost all of them are private owned. The Government institutions are few. The people are on an average very poor and they are not in a position to supply themselves with High School facilities. The Kanjur Church came to their help and they have got a secondary school but the institution finds it difficult to drag on. To raise it to a high school is a difficult question. Unless the Government make up its mind to advert to this important point, the people of Vellarappilli will have to go without any higher education and they shall be the underlings of the educated Cochin. I may point out that special attention has to be devoted in this matter to backward tracts in education. Such a place is Vellarappilli. Therefore I beg the Hon'ble Member concerned with the department that when he passes orders on the Survey Report he must particularly bear this aspect of the question in mind and see that this is expedited as soon as possible.

Mr. I. N. Menon:— This is to my mind a controversial proposition. I must confess that I had not the time to go into the question of ascertaining the educational needs of the locality. I may assure the Hon'ble Member that no time will be lost in ascertaining the need for starting a high school there and placing before the Government proposals for the improvements and expansion of secondary education prior to passing the orders. I shall do this as one of the very important items for consideration. I am very diffident about the lack of funds. At the same time Hon'ble Member can realise that from the funds that are allotted to me it may not be possible to make a beginning in the year which is going to begin. But no effort will be spared to give these facilities as expeditiously as possible.

Motion was, with leave, withdrawn.

Motion No. 79.

Mr. K. S. Panikkar:—*To reduce the allotment of Rs. 58,416 for Direction and Inspection by Re. 1. (To request the Government to minimise the difficulties at present existing in the matter of the backward communities taking advantage of half fee concession extended by the Government.)*

സർ, അവശസമുദായക്കാർക്ക് ഫീസ്സിളവ് അനുവദിച്ചത് ഉദാരമായിട്ടും വിശാല മനസ്സാണെന്നു ടിവാൻ സർ ടി. വിജയരാഘവചാരിയുടെ ഭരണകാലത്താണ്. വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ വളരെ പിന്നോക്കംനില്ക്കുന്ന കൊച്ചിയിലെ അവശസമുദായങ്ങളിൽ പഠയത്തക്ക പണക്കാരുടെ സംഖ്യ ഏറ്റവും തുറമായിരുന്നതിനാൽ അവരിൽ പലർക്കും

പ്രസ്തുത സൗജന്യം ലോഭകൂടാതെ അനുവദിക്കുകയാണ് അനുണ്ടായത്. തീരെ സാധുക്കൾക്കു മാത്രം ഫീസ്സിലൂടെ അനുവദിക്കുന്നതായാൽ ഈ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം ഫലപ്രദമായില്ലെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. ഇടത്തർക്കാക്കെല്ലാം ഈ സൗജന്യം അനുവദിച്ചാൽ മാത്രമേ ഈ സമുദായങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസപരമായ അവാശത അല്പമെങ്കിലും പരിഹരിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ സർ, ആചാരി അവർകൾ കൊച്ചിവിട്ടതോടുകൂടി ഈ വിഷയത്തിൽ ചില നിയന്ത്രണങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനുള്ളടങ്ങി. “അവശസമുദായങ്ങളിൽ അർഹതയുള്ളവർക്കു മാത്രം” എന്ന് രൂപം ഭേദപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും അന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പുദ്യക്ഷനായിരുന്ന മിസ്റ്റർ മത്തായി അനുഭാവപൂർവ്വം പ്രവൃത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ ശരിയായി അർഹതയുള്ളവർക്കു ഫീസ്സിലൂടെ അനുവദിച്ചു കിട്ടുന്നതിൽ വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നേരിട്ടിരുന്നില്ല.

ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ, അർഹതയെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു സർട്ടിഫിക്കറ്റാ ഹാജരാക്കണമെന്നു വിദ്യാഭ്യാസകോടിൽ ഇപ്പോൾ നിശ്ചയം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. “ബോദ്ധ്യമാകത്തക്കവണ്ണം” എന്നതു വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ഫുട്ട്നോട്ട് കോഡിൽതന്നെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്, ഒരു വില്ലേജപാർവ്വതുകാരന്റെ സർട്ടിഫിക്കറ്റായാലും മതി എന്നാണ്. റവന്യൂ സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ മാത്രമേ സ്വീകരിക്കുവാൻ പാടുള്ളൂവെന്ന് അതിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. മിസ്റ്റർ മത്തായി ഡയറക്ടറായിരുന്ന കാലത്തു് എം. എൽ. സി മാരുടേയും ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് റജിസ്ട്രാർമാരുടേയും നാട്ടുകാരുടെ ധനസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി അറിയാവുന്നവരും മാനുസ്ക്രൈബുള്ളവരും ആയ ആരുടേയും സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ ഈ വിഷയത്തിൽ സ്വീകരിച്ചുപോന്നിരുന്നു. വേറെ ആളുകളുടെ സർട്ടിഫിക്കറ്റും ചിലവകമെന്നു കണ്ടിരുന്നതിനാൽ പാർവ്വതുകാരന്മാരുടെ സർട്ടിഫിക്കറ്റും വലിയ പ്രയാസംകൂടാതെ അന്നു കിട്ടുമായിരുന്നു. എന്നാൽ പുതിയ വകുപ്പുദ്യക്ഷന്റെ വരവോടുകൂടി പഴയമാട്ടല്ലാം പാടെ മാറിപ്പോയി. അദ്ദേഹം ഇക്കാര്യത്തിൽ കാര്യനടപ്പിന്ന് സാരമായി വിചാരം വരുത്തുന്ന കഠിനമായ പല നിയന്ത്രണങ്ങളും ചെയ്തുവെച്ചു. അവയെ സംബന്ധിച്ച് ഈ കൗൺസിലിൽ തന്നെ കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റ് പ്രസംഗത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട അന്നത്തെ മുസ്ലീം മെമ്പർ കഠിനമായി ആക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. റവന്യൂ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ മാത്രമേ സ്വീകരിക്കുകയുള്ളൂ എന്നുള്ളതാണ് നിയന്ത്രണങ്ങളിൽ ഒന്ന്. പാർവ്വതുകാരന്റെ സർട്ടിഫിക്കറ്റാണെങ്കിൽ റവന്യൂ ഇൻസ്പെക്ടറോ താസിൾദാരോ കൗൺസൽസെൻ ചെയ്യുകയും വേണം. അതിനും പുറമേ അപേക്ഷകന്മാരുടെ ധനസ്ഥിതിയെ സംബന്ധിച്ച് ഫെഡ്റാസ്റ്റർമാർ കൂലകച്ചമായ അന്വേഷണം നടത്തുകയും റവന്യൂ സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ സ്വീകാര്യമാണോ എന്ന്

അഭിപ്രായപ്പെടുകയും വേണം. അതുപോലെതന്നെ സ്കൂൾ പരിശോധനാധികാരികൾ പകുതി ഫീസ്സ് അപേക്ഷകൾ ഗണ്യമായ ഒരു ശതമാനം കേസ്സുകളിൽ അവരുടെ സ്വന്തം അനുഭവം നടത്തി ഹെഡ്മാസ്റ്റർമാരുടെ മേൽപറഞ്ഞ ചുമതല അവർ റിപ്പോർട്ടായി നടത്തുന്നുണ്ടോ എന്ന് സൂക്ഷ്മമായി മനസ്സിലാക്കി റിപ്പോർട്ടാക്കുകയും വേണം. നിർബന്ധിതമായി കൊടുക്കുന്നതിൽ Fixed Standard of poverty യാതൊന്നും ഇല്ലാത്തതിനാൽ അഞ്ചാറ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശുപാർശയാകട്ടെ ഈ സൗജന്യം സമ്പാദിക്കുക എന്നത് വലിയ പ്രയാസമാണ്. ഈ നിയന്ത്രണനിയമങ്ങളെല്ലാം പുതിയ ഡയറക്ടറുടെ ഒരു സർക്കുലറിൽ കണ്ടതാണ്. പ്രസ്തുത സർക്കുലറിൽ വേറെ ഒരു വിശദീകരണവും കൂടിയുള്ളത് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. Cochin ന്റെ പട്ടണിന് അതിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം കൊച്ചിക്കാരനാകുവാൻ മക്കത്തായികൾക്ക് അച്ഛനും മരുമക്കത്തായികൾക്ക് അമ്മയും കൊച്ചിയിൽ ജനിച്ചവളാകണമെന്നാണ്. എന്നാൽ Cochin Standing Orders, Appendix II, Form I Column I.-ൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള Cochin നിർവ്വചനപ്രകാരം ഉദ്യോഗത്തിനുള്ള അപേക്ഷകന് അയാളുടെ അച്ഛനോ അമ്മയോ കൊച്ചിയിൽ ജനിച്ചവളാകണമെന്നാണ്. അവരിൽ ആരെങ്കിലും കൊച്ചിയിൽ ഭൂസ്വത്തുണ്ടായിരുന്നാലും മറ്റു ഭൗമികാലം കൊച്ചിയിൽ താമസമാക്കിയാലും നിയമപ്രകാരം കൊച്ചിക്കാരനാകുമല്ലോ. കൊച്ചിയിൽ ഉദ്യോഗം വഹിക്കുവാനും കൊച്ചിയിൽ വോട്ടവകാശം ഉണ്ടായിരിക്കുവാനും കൊച്ചിയിൽ പ്രതിനിധി സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള സ്ഥാനങ്ങൾ വഹിക്കുവാനും മാത്രം ഉപയോഗമുള്ള Cochin നിർവ്വചനം നിവർത്തിക്കുക അവസരസമുദായക്കാരുടെ ഫീസ്സിളവുകാര്യത്തിൽ മാത്രം നിയമത്തിന് ഈറ്റുശമായ ഒരു സ്ഥിതി പരിധി കല്പിച്ച് വ്യാഖ്യാനം കൊടുത്ത് എത്രയും കൃത്യമായിപ്പോയി എന്ന് പറയാതെ താമില്ല. ഈ പ്രത്യേകമായ വ്യാഖ്യാനം ഉപേക്ഷിക്കാതെ ഡയറക്ടറുടെ മുൻഗാമികളുടെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. ആധുനിക കൊച്ചിയുടെ സൃഷ്ടിക്കുന്താലും ഈറ്റുവസുമായത്തിന് സ്വതന്ത്രമായി വളരാനും സൗകര്യങ്ങൾ നൽകിയ ദോഷമായ സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്യേണ്ടതല്ലെന്ന് പൊതുജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം രാജാജി വയ്ക്കുൻ്റെ അഭിപ്രായം തന്നെ ഇന്നത്തെ വകുപ്പുദ്യക്ഷൻ്റെ കാലത്താണ് ഉണ്ടായതെന്നുള്ള വിഷയം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. കാക്കമ്പോൾ അന്ത്യം വ്യസനിക്കുന്നതായ ഗത്യന്തരമില്ല. പുതിയ ഡയറക്ടറുടെ മുൻപറഞ്ഞ സർക്കുലർ വഴിയാണ് ഈ വ്യാഖ്യാനം പരിശോധിച്ചിരിക്കുന്നത്. അഥവാ പഴയ കാലത്ത് അതുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽതന്നെ ആ കാലങ്ങളിൽ അതു പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തിയിരുന്നില്ല. ഉദ്യോഗത്തിനുള്ള Cochin നിർവ്വചനം

മാത്രമേ പകുതിഫീസ്സ് കാർയ്ക്കത്തിലും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഫീസ്സിലൂടെ നിയന്ത്രണത്തിനായി ഡയറക്ടർ വേറൊരു കൃത്യവ്യക്തി ചെയ്യവെച്ചിട്ടുണ്ട്. High school വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞ Intermediate class-ൽ ചേരുന്നവരും Intermediate ക്ലാസിൽനിന്നു B. A. ക്ലാസിൽ കയറുന്നവരും ഓരോ നിർദ്ദിത സർട്ടിഫിക്കറ്റു ഹാജരാക്കണമെന്നും. 10-ാം ക്ലാസ്സുവരെയുള്ള സൗജന്യത്തിൽനിന്നു സമ്പാദിച്ച പണക്കാരായി കോളേജു വിദ്യാഭ്യാസം കഴിക്കുവാനുള്ള പണം കരസ്ഥമാക്കുവാൻ ഇവർക്കു സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നായിരിക്കാം ഡയറക്ടർ ശങ്കിച്ചിരിക്കുന്നത്. അല്ലെങ്കിൽ വളരെ കൂടുതൽ ചിലവുള്ള കോളേജു ക്ലാസ്സുകളിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ ഫീസ്സിലൂടെ ഇളക്കം വരുത്തേണ്ട ആലോചനയ്ക്കു സ്ഥാനമേ ഇല്ലാത്തതാണല്ലോ.

സർക്കാർ പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ന്യായമാണ് എററും വിചിത്രമായിരിക്കുന്നത്. അർഹതയില്ലാത്ത ചിലവിദ്യാർത്ഥികൾ ഫീസ്സിലൂടെ അനുഭവിക്കുന്നതായി ആരോ അയച്ച ഉത്തര ഹർജിയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നുവത്രെ! പ്രസ്തുത ഹർജി പെരിങ്ങോട്ടുകര റെറസ്റ്റുള്ളിനെ സംബന്ധിക്കുന്നതായിരുന്നു. ഹർജിയിൽ പറഞ്ഞിരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പകുതിഫീസ്സ് ചെയ്തു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ മേലധികാരിയെ കൊണ്ടു അന്വേഷണം നടത്തിക്കുവാൻ എഴുതി അയക്കുന്നതിനുപകരം ആക്ഷേപഹർജിയിന്മേൽ ഡിവിഷൻ ഇൻസ്പെക്ടറുടെ റിപ്പോർട്ടു വരുത്തുകയുണ്ടായത്. വിസ്മയിച്ച് ഓൺ അന്വേഷണം നടത്താനേയും അവസാനത്തിരുമാനത്തിന്നു കാത്തിരിക്കുവാൻ ക്ഷമ കാണിക്കാനേയും അനർഹരെന്നു ഹെഡ്മാസ്റ്റർക്കു തോന്നുന്ന സകലർക്കും ഫീസ്സിലൂടെ നിർത്തുവാൻ ഒരു കല്പന കൊടുക്കുകയാണു ഡയറക്ടർ പിന്നീടു ചെയ്തത്. സ്ഥലത്തു തീരെ അപരിചിതനായ അന്നത്തെ പുതിയ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ ഈ സംഗതിയിൽ കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഉപദേശം ആവശ്യപ്പെട്ടു. കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ മിക്കപേരും വിദേശികളും അവരിൽ ചിലർ ആ കാലത്തു സ്കൂൾ സംബന്ധമായി നടന്നിരുന്ന സാമുദായിക കൗപ്പത്തിന്നു പ്രധാന കാരണക്കാരായിരുന്നു. ഭാവി പൌരന്മാരെ സൃഷ്ടിച്ചുവീടേണ്ടവരായ ആ മഹാനഭാവന്മാർ അവശസമുദായ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ മിക്കപേരേയും ധനവാന്മാരായി ഉയർത്തി, മുഴുവൻ ഫീസ്സ് കൊടുക്കാനുള്ള അവകാശം സമ്പാദിച്ചുകൊടുത്തു. എന്നാണുവെന്ന്—പെരിങ്ങോട്ടുകരക്കാരായ അവശസമുദായങ്ങളുടെ ഒരു ഗംഭീരമായ പ്രതിഷേധയോഗംകൂടി നിശ്ചയങ്ങൾ പാസാക്കി ഡയറക്ടർക്കുയക്കുകയും ഡയറക്ടറുമായി എഴുത്തുകത്തുകൾ നടത്തുവാൻ കൊള്ള അധികാരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. വളരെക്കാലം എഴുത്തുകത്തുകൾ നടത്തിയതിന്റെ ഫലമായി വകുപ്പുദ്യക്ഷൻ അന്നുവരെ ചെയ്ത കൃത്യങ്ങൾ ശരിയായിട്ടില്ലെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്നുതന്നെ ബോദ്ധ്യമായിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുമാറു് “അനാവശ്യമായി കട്ടികളു

ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചതിന് അവസാനമായി ഹെഡ് മാസ്റ്റർക്ക് ഒരു Warning കൊടുക്കുകയാണ് ഉണ്ടായത്. ഒരു അജ്ഞാതമാരുടെ കട്ടികളിൽ ചിലക്ക് മുഴുവൻ ഫീസ് ചിലക്ക് പകുതി ഫീസ് ആയി നിശ്ചയിച്ച രസകരമായ പല തീപ്പുകളും ഡയറക്ടറുടെ ക്ലേശകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. എഴുത്തുകൾക്കു വളരെ വീണ്ടുനിന്നിരുന്നതുകൊണ്ടും, റവന്യൂ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വീണ്ടും സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ ഓടുകയാണ് മടിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും പരമസാധുക്കളായ പല വിദ്യാർത്ഥികളും പെട്ടെന്നു പഠനം വിട്ടുതുവാൻ നിബ്ബന്ധിതമായി.

കോഡിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത പ്രവസ്ഥകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രസ്തുത സർക്കുലർ പ്രകാരം കൌണ്ടർസൈൻ ചെയ്യുവാൻ ചില റവന്യൂ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വിസമ്മതം കാണിച്ചിരുന്നതിനാൽ ഡയറക്ടർ ദിവാൻ പേഷ്ക്കാരമായി ഒരു എഴുത്തുകൾ നടത്തേണ്ടി വന്നു. അരിന്റെ ഫലമായിട്ടാണെന്നു തോന്നുന്നു, Countersignature ആവശ്യമില്ലെന്നും ഗൗരവമായ സംശയത്തിന് അവകാശമുള്ള കേസുകളിൽ മാത്രം അഭിപ്രായത്തിനയച്ചു കൊടുത്താൽ മതിയെന്നും അവസാനമായി രീക്ഷമാറിമുട്ട്.

"We understand that the present Director of Public Instruction has issued a departmental circular which stands in the way of the half-fee concession being enjoyed by the really deserving. The Director's action of having laid several severe restrictions in this matter and having insisted upon too scrupulous a scrutiny in this connection, has really become a source of great grievance to the backward Communities, of whom the Ezhuvas have been most badly affected and several of our students have already been forced to discontinue their studies owing to the hardship brought about by this circular. We are afraid whether the Director's new definition of "scholarship" as given in his circular may not deprive many students of their legitimate claim to enjoy the half-fee concession and to hold scholarships..... We request you to kindly interfere in this matter and to issue urgent orders calling upon the Director to pursue the liberal and encouraging policy of his predecessor who was carrying out the noble intentions of the sympathetic Diwan Sir T. Vijaya Raghavacharia".....

ഒരു മെമ്മോറിയലിൽ ഇപ്രകാരം പറയത്തക്കവണ്ണം സർക്കുലർമൂലം അവശസമുദായക്കാർ അത്രത്തോളം കഷ്ടപ്പെടുകയും അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടെന്നാണല്ലോ നാം വിചാരിക്കുന്നത്.

ഞാൻ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച ചോദ്യങ്ങൾ പോകുന്ന മൂന്നു ചോദ്യങ്ങൾക്കു വകുപ്പുധ്യക്ഷൻ മലപ്പിത്രസംഗത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ച് മറുപടി പറഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

മ. ധനസ്ഥിതിയപ്പറ്റിയുള്ള വിശദാഭിപ്രായം പറയേണ്ടതു റവന്യൂ ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരിക്കാത്തവരുടെ സർട്ടിഫിക്കറ്റുകളെപ്പറ്റി അഭിപ്രായം പറയുവാനുള്ള അധികാരം ഹെഡ് മാസ്റ്റർമാർക്കും മറ്റും വെച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതു് പിൻവലിക്കുന്നതിന്നു വിരോധമുണ്ടോ ?

൨. പകുതിപീസ്സനുവദിക്കുന്നതിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന സർക്കുലറിനെ പ്രതിഷേധിച്ച് സംസ്ഥാനത്തെ പല ഈടുവ കരയോഗങ്ങളും നിശ്ചയങ്ങൾ പാസാക്കി അയച്ചിട്ടുള്ളതിൽ നിന്നും മുൻപറഞ്ഞ മെമ്മോറിയലിലെ അപേക്ഷയിൽനിന്നും മറ്റും ഈടുവരാദി അവശസമുദായക്കാർ ഈ വിഷയത്തിൽ വാസ്തവത്തിൽ പലബുദ്ധിമുട്ടുകളും അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നുണ്ടെന്നു ഡയറക്ടർ അവർകൾക്കു ബോദ്ധ്യമായിട്ടില്ലേ ?

൩. റവന്യൂ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു പുറമെ M. L. C. മാതൃക പഞ്ചായത്തു പ്രസിഡണ്ടുമാരും മറ്റും പകുതി പീസ്സിനു സർട്ടിഫിക്കറ്റു നൽകിയിരുന്നപതിവു പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാനും Cochinite definition-ൽ Standing Orders-ൽ ഉള്ളതുതന്നെ പീസ്സിലുൾക്കൊള്ളുന്ന ഉപയോഗിപ്പാനും ഇടക്കിടെ സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ പുതുക്കുന്ന പതിവു നിരത്തുവാനും ദയവുണ്ടാകുമോ ?

ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കു് അനുകൂലമായ ഒരു മറുപടിയാണ് നിഷ്കളങ്കനായ വകുപ്പുദ്യക്ഷനിൽനിന്നും ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. എങ്ങിനെയായാലും മുൻ വിവരിച്ച സംഗതികൾ സഭയുടെ ഗൗരവമായ ആലോചനക്കു വെച്ചുകൊണ്ടു് ഈ ഉപക്ഷേപം ഞാൻ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മിസ്റ്റർ കെ. എം. ഇബ്രാഹിം:—സർ, എനിക്ക് വളരെ ചെറുതായിട്ടു മൂന്നുനാലുവാക്കോ പറയുവാനുള്ളു. ഇതേ വിഷയം ഇതിന്നു മുമ്പൊരു കൌൺസിലിൽ അനുദ്യോഗസ്ഥസാമാജികന്മാർ കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസ മന്ത്രി ഈ പുതിയ രീതിയിൽ വല്ല വിഷമങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിൽ അതു മാറുന്നതിന്നു വിരോധമില്ലെന്നു സഭയും സമ്മതിക്കുകയുണ്ടായി. അതനുസരിച്ചു് എന്തെങ്കിലും നടപടിയുണ്ടാകുമെന്നു ഞങ്ങളെല്ലാം പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അതുപ്രകാരം യാതൊന്നും ഉണ്ടാകാത്തതിൽ ഞങ്ങൾക്കു വളരെ വ്യസനമുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തോടു പരിഭവവും ഉണ്ടെന്നുള്ള സംഗതിയും പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഇതു വേണ്ടെന്നു വെക്കുവാനുള്ള കാരണം ഇതിന്റെ ആരംഭത്തിലുണ്ടായ കാരണമാണു്. റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലേക്കു ഭീമമായ സംഖ്യ നികുതി കൊടുക്കുന്നവർക്കുപോലും ചില സൌജന്യങ്ങൾ അനുവദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതായി ബഹുമാനപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസ മന്ത്രിയുടെ അറിയാവുന്നതാണു്. വളരെ അധികം നികുതി കൊടുക്കുന്ന ആളുകൾക്കു ഇത്തരത്തിൽ പാപ്പരാകുന്ന ഒരു നിലയാണു് ഇന്നു വന്നിട്ടുള്ളതു്. അങ്ങിനെയുള്ളവർ നികുതി കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അനുഭവിച്ചുവരുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നിങ്ങളേക്കാൾ ഞങ്ങൾക്കാണ് അറിയാൻ അധികം എളുപ്പമുള്ളതു്. ഈ വിഷയത്തിൽ റവന്യൂ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും തഹസീൽദാർമാർക്കും എല്ലാം ആപീസിലിരുന്നുവെന്നു കടലാസു പറപ്പിക്കേണ്ട ഭാരമേയുള്ളു.

ഇനി ഒരു സംഗതികൂടി പറയാമെന്നു വിചാരിച്ച് M. L. C. മാ
രെ ഇക്കാര്യത്തിൽ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാതിരിക്കുക. ഇപ്പോൾ പ്രാദേശിക സ്വ
യംഭരണസ്ഥാപനങ്ങളുണ്ട്. പഞ്ചായത്ത് പ്രസിഡൻറുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ
യുള്ളവർക്കു കൂടി ഇതിന്റെ അധികാരങ്ങൾ വിട്ടുകൊടുക്കണം. അല്ലാത്ത
വർണ്ണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു തന്നെ മുഴുവൻ അധികാരവും കൊടുത്താൽ
വളരെ സങ്കടമാണ്. താലൂക്കു കമ്മിറ്റിയിൽ പോയാൽ അവിടെത്തെ
തുണപോലും കയ്ക്കുലി വാങ്ങുമെന്നു നിലയിലായിട്ടുണ്ട്. ഇതെല്ലാം
പെട്ടെന്നു നിറുത്തുവാൻ ദിവാൻ പേഷ്കാരവർകൾ വിചാരി
ച്ചാൽ സാധിക്കുകയില്ല. അതിനു കരകൊലം വേണ്ടിവരും. ഇ
പ്പോൾ നികുതിയിലൂടെ ചെയ്യുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതുപോലെതന്നെ അതിനിട
ക്ക് ഇങ്ങിനെയുള്ള ചില സൗജന്യങ്ങൾക്കു കൂടി വാസ്യവത്തിൽ കിട്ടത്തക്ക
വണ്ണമുള്ള ഒരു ഇളവു ചെയ്യുകൊടുക്കണമെന്നാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട മി
സ്റ്റർ പണിക്കർ ഈ ഉപശ്ചേപംകൊണ്ട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നത്.

തിരുവിതാംകൂറിൽ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ഫീസിൽ പകുതിയാക്കിട്ടുണ്ട്.
ഇവിടെയും അർഹിക്കാത്ത ആളുകൾക്കു കൂടി പകുതി ഫീസാക്കിയാൽ
ഭൂമി പാതാളത്തിലേക്കൊക്കെ മറ്റൊരു പോയടക്കമോ? എന്തായാലും തിരുവി
താംകൂറിൽ ഇപ്പോൾ ചെയ്യുവരുന്ന സൗജന്യമെങ്കിലും ഇവിടെ ആളുക
ൾക്കു കിട്ടിയാൽ ഒരു സന്തോഷത്തിന് അവകാശമുള്ളു. അതുകൊണ്ട്
ഇതിൽ ഗവണ്മെൻറു നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കി പ്രവൃത്തിക്കുമെന്നു ഞാൻ
വിശ്വസിക്കുന്നു.

Mr. V. K. Krishnankutty:— Sir, I rise to support the motion.
But in the face of the long thesis which has been read out by the
Hon'ble Member for North Ezhuvam it will be preposterous on my
part to expatiate more upon this subject. Suffice it to say that all
the grievances warranted in that paper are true to the best of my
knowledge and I have also been carrying on a correspondence with
the present Director of Public Instruction and when matters were
brought to his notice he has also redressed certain grievances. I
hope that the Hon'ble Member will remove the rigours which are
placed between the student and the concession. In this connection
I may draw the attention of the Hon'ble Member for Education the
principle applied in jurisprudence. It is better that 100 persons
who have committed wrongs escape rather than one innocent person
suffer at the hands of Government. Let 100 students enjoy the
concession rather than one deserving student is kept out of it. I
would therefore request the Hon'ble Member to reduce the rigours
that he has himself placed between the student and the concession.
I request that let the rules be the same as they were at the time of
his predecessor.

മിസ്റ്റർ. വി. കെ. കുട്ടി:— സർ, ഈ വിഷയത്തിൽ സാധുക്കളായ വിദ്യാർത്ഥികളും നാട്ടുകാരും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സങ്കടങ്ങളെപ്പറ്റി ബഹുമാനപ്പെട്ട വടക്കെ ഇന്ത്യയിൽ നിയോജകമണ്ഡലം മെമ്പർമാർ കൊടുങ്ങല്ലൂർമെമ്പർമാർ ഇവിടെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുപോലും പാപ്പർസ്ട്രീഫിഫിക്കറിനുവേണ്ടി സാധുക്കളായ വിദ്യാർത്ഥികളും അവരുടെ രക്ഷകന്മാർക്കുമായ വളരെ സങ്കടമനുഭവിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് എനിക്ക് നല്ലവണ്ണം അറിയാം.

കഴിഞ്ഞ രണ്ടുകൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഒരു കൊള്ളാവുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ അടുക്കൽ ഒരു പാവപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ തന്റെ കുട്ടിക്ക് അരഹിസ്സ അനുഭവിക്കണമെന്നു കാണിച്ച് ഒരു ഹർജി കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ, ഈ ഓഫീസിലെ കൊണ്ടുവന്നാൽ സ്വീകരിക്കുകയില്ലെന്നും റീനയുടെ സ്റ്റാമ്പുകൂടി പതിച്ചുകൊണ്ടുവന്നാൽ മാത്രമേ എടുക്കുകയുള്ളൂ എന്നും പറയുകയുണ്ടായി. ആ സാധു എന്തോടു വിചാരം പറഞ്ഞപ്പോൾ സ്റ്റാമ്പിന്റെ ആവശ്യമില്ലെന്നുള്ള സംഗതി കണ്ടുകൂടി അദ്ദേഹത്തെ ധരിപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ അയാളോടു ഉപദേശിച്ചു വീണ്ടും അയച്ചു. പക്ഷെ യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടായില്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ സ്റ്റാമ്പിന്റെ ആവശ്യമില്ലെന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാം. പക്ഷെ എന്താണു നിവൃത്തി! ഒടുവിൽ സ്റ്റാമ്പ് ഒട്ടിച്ചു കൊടുക്കുകയെന്ന ചെയ്യും. ഇപ്രകാരം നല്ല വിലയും നിലയും ഉള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർപോലും സാധുക്കളെ മനുഷ്യരും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ടു മറ്റുള്ള ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ചെയ്യുകയില്ലെന്നാണു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്.

ഇതിനുമുമ്പും ഈ വിഷയത്തിൽ ഈ കൗൺസിലിൽത്തന്നെ ഇതുപോലെ പല ആക്ഷേപങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായി എനിക്കറിയാം. പട്ടയം കാണിച്ചു ചില കോടതികളിൽ ജാമ്യം കൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായമാണു റവന്യൂ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഈ വിഷയത്തിൽ എടുക്കുന്നതെങ്കിൽ, കണിശമായും അതു അപകടമാണ്. പട്ടയം മാറാത്ത അനേക വസ്തുക്കൾ ഉന്നം തീരുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതായി നമുക്കു കാണാൻ കഴിയും. പട്ടയങ്ങൾ കൈവശമുള്ള വസ്തുക്കളുടെ ആധാരങ്ങൾ കടക്കാരുടെ പക്കലായിരിക്കുവാനും ഇന്നത്തരസ്ഥിതിക്ക് അവകാശമുണ്ട്. ഇതിന്റെ പ്രായോഗിക വശങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കി പ്രവൃത്തിക്കണമെന്നാണു ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

സാധുക്കളുടെ വിദ്യാഭ്യാസസഹായത്തും ഗവണ്മെൻറു ചില സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുകൊടുക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നസ്ഥിതിക്ക് അത് ഉപയോഗപ്പെടുന്ന വഴിയിൽകൂടി ചെയ്യുകയോ എന്നാണു ഞങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നത്.

ഈ ഉപശേഷപത്തിനു വിഷയം വിചിത്രമായിരിക്കുന്ന സംഗതിയിൽ ഗവണ്മെന്റും അനുകൂലിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ടു ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു ശരിയായ മാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിച്ച് ബഹുമാനപ്പെട്ട കൊടുങ്ങല്ലൂർ മമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെ നിയമസഭാസാമാജികന്മാരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുത കഴിക്കുവാൻ ഇനിയെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റു മിടിക്കുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയാകട്ടെ ഞാൻ ഈ ഉപശേഷപത്തിനെ പിന്താങ്ങുന്നു.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ:—സർ, ഈ വിഷയം വിദ്യാഭ്യാസ സർവ്വകാമ്മിററിയുടെ ആലോചനയിൽ വന്നിട്ടുള്ളതാണ്. അർഹതയുള്ളവർക്ക് സർട്ടിഫിക്കറ്റു കൊടുക്കുവാനുള്ള അധികാരം റവന്യൂ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു പുറമെ മറ്റുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും നന്നാവട്ടെ കഴിഞ്ഞാൽ അവർ അർഹതയില്ലാത്തവർക്കു കൂടി കൊടുത്തുപോകുമെന്നുള്ള ഒരു ഭയം കൊണ്ടായിരിക്കണം ഈ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഗവണ്മെന്റു തടഞ്ഞത്. അതുപോലെ തന്നെ റവന്യൂ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽനിന്നും സർട്ടിഫിക്കറ്റു കിട്ടുവാനുള്ള പ്രയാസവും ഗവണ്മെന്റു സമ്മതിക്കണം. അതിനു പ്രത്യേകിച്ച് ഒരു തെളിവുവാങ്ങാൻ ഹാജരാക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഈ സർട്ടിഫിക്കറ്റു മാത്രമല്ല വേറെയുള്ള എന്തെങ്കിലും സർട്ടിഫിക്കറ്റു കിട്ടുവാനും കൂടി പ്രയാസമാണ്. കൺസഷൻസിനുള്ള സബ്ജക്ട് കൊടുത്തതാലെ മിക്കവാറും അതു കിട്ടുവാൻ താമസമുണ്ട്. ഇത് റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ മാത്രമല്ല സർവ്വ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളിലും ഉള്ള രീതിയാണ്.

ബഹുമാനപ്പെട്ട ക്രാങ്ഗ്നൂർ മമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെ കൂടുതൽ കരംകൊടുക്കുന്ന ആളായാലും തല്ലലും നിവൃത്തിയില്ലാതെ വരുന്നതും. ഏതായാലും ഈ സർട്ടിഫിക്കറ്റിന്റെ കാര്യത്തിൽ സർവ്വറിപ്പോർട്ടുകമ്മിറ്റി ഒരു നിർദ്ദേശം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതു ഗവണ്മെന്റു സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റു വിചാരിക്കുന്ന സകല ബുദ്ധിമുട്ടുകളും പരിഹരിക്കുന്നതും.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്. കുഞ്ഞുമൊഴി:—സർ, വിദ്യാഭ്യാസ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സർട്ടിഫിക്കറ്റു വേണമെന്നു നിബന്ധനയുണ്ടായിരിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു തർക്കവുമില്ല. അവർ നാട്ടുകാരു കാണുന്നതു പട്ടയക്കണ്ണാടിയിൽ കൂടിയാണ്. അതുകൊണ്ടു മാത്രം അവരുടെ ധനസ്ഥിതി എന്താണെന്നറിയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. കടന്നും അറിഞ്ഞു ഭ്രമത്തിലാകേണ്ട ഒരു സംഗതിയിൽ വിദ്യാഭ്യാസ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സർട്ടിഫിക്കറ്റു മാത്രമേ സ്വീകരിക്കേണ്ടതെന്നു വെച്ചിട്ടുള്ളതു രീതി അബദ്ധമാണ്. അതിൽ യാതൊരു യുക്തിയുമില്ല. ഈ അനുകൂലപ്രതികരണ ധനസംബന്ധമായ കടുപ്പമുള്ളവർ മാത്രമേ അർഹിക്കുന്നുള്ളെന്നു ഗവണ്മെന്റു രീതിമാനിക്കുകയാണെങ്കിൽത്തന്നെ അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ നോട്ട് അറിയാവുന്നവരും ഗ

വെമ്മൻറിനു വിശ്വാസമുള്ളവരുമായ ആളുകളുടെ സട്ടിഫിക്കറ്റായാൽ മതിയെന്നു വയ്ക്കണം. ഫീസുകൊടുക്കുവാൻ നിർബന്ധമില്ലാത്ത വിഷമിക്കുന്നവരെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചല്ല Half fee concession ആദ്യകാലത്ത് അനുവദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്ന സമുദായങ്ങളിലെ അംഗങ്ങൾക്ക് ആ വിഷയത്തിൽ ഒരു പ്രോത്സാഹനം ഉണ്ടാകണമെന്ന പരിഷ്കൃതവും വിശാലവുമായ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് സർ, ടി വിജയരാഘവാചാരി അവർകൾ ഈ ഒരുഭാവ്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. സൂത്രപരമായ ആ ഉദ്ദേശത്തിനു പാടെ വിരുദ്ധമായ നിലക്കാണ് ഇപ്പോൾ സട്ടിഫിക്കറ്റ് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ തുലോം പിന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്ന പ്രസ്തുത സമുദായങ്ങളിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കും ഈ സൗജന്യം, കുറെക്കാലവുംകൂടി കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നാലും ഗവണ്മൻറിനു അതൊരു നഷ്ടമെന്നു പറയുവാൻ ന്യായമില്ല. അവർ ഗവണ്മൻറിലേക്ക് ഇതുവരെ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതും കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ നികുതിയുടെ കണക്കുനോക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത് ധർമ്മവും ന്യായവും നീതിയും മാത്രമെ ആയിരിക്കയുള്ളൂ. ദാരിദ്ര്യപരിഹാരന കൂടാതെ എല്ലാവർക്കും ഈ സൗജന്യം അനുവദിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അതിന്നു തരപ്പെടാത്തപക്ഷം, വില്ലേജ് ട്രോഗ്രാസ്സമാന്തരുടെ സട്ടിഫിക്കറ്റു വേണമെന്നുള്ള നബ്ബസ്സം മാറ്റി പഞ്ചായത്തു പ്രസിഡൻമാരുടേയോ ജനസമ്മതമായ നാട്ടുപ്രമാണികളുടേയോ സട്ടിഫിക്കറ്റു വാങ്ങിയാൽ മതിയെന്നു നിശ്ചയം ചെയ്യണം. ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ബലമായി പിൻതാങ്ങുന്നു.

Mr. I. N. Menon:— Mr. President Sir, while it is technically a small matter involving orders on certain sections or parts of the administrative machinery of education no doubt it touches a large section of school going population. Let me at the very outset inform you that I had not the slightest idea of penalising education in respect of any community whatsoever. This House can easily realise times that without number when economies have to be effected, the funds at the disposal of this department have become restricted with reference to the number of schools to be started. The fee income constitutes the only income the department possesses and it is one of the sources of revenues of the Government. The only reason for issuing—I should say for recommending—an order of Government in the shape of a circular was that certain cases came to the notice of the authorities of persons belonging to Malabar enjoying fee concessions in Cochin Schools. While we dilate on the impropriety of making a demarcation of frontiers on everything, it should be remembered that without restricting the concession to those who are not bonafide subjects of the

State the funds at our disposal cannot actually go very long. This was the first reason which restricted the department in making payments of what the Hon'ble Member for North Ezhuvas called stringent. Another objection was what he considers to be my definition of the term Cochinite. It's not my definition. It is not inconsistent with what is already contained in other standing orders or statutes. It was a definition which was already in existence which for the information of the department I made clear. That of course had nothing to do with the getting of poverty certificates.

Mr. President, there seems to be more than one point which has aroused provocation to Members of this House and to the public. One is the alleged difficulty in getting these poverty certificates, issued by the minor officers of the revenue department. The second is the loss of privilege which the Members of this House and the Members of the Panchayat exercised prior to the issue of the circular. Anything was far from the minds of the authorities even to cause in an indirect manner hardship on the rights or privilege or dignity of the Members of the House or the local self governing bodies. The only reason why this was done was that while Government have every respect for the integrity of the Members of these bodies they had no sort of disciplinary control over them. If in a careless mood or in a hurry a poverty certificate was issued and even if the Hon'ble Member came to know of it afterwards it is difficult to rectify. Care and caution should be used. That was the only reason which directed the Government to entrust this work to public servants of the revenue department. Government would consider the question in the interests of flexibility at least for some time to resort to the old practice. I would again assure the Hon'ble Members of this House the reason which prompted the authorities which was in no sense restricting their rights and privileges. That the concessions administered should be administered to the strictest necessity. Government have no objection in restoring the old rule.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ് പണിക്കർ:— ഗവർണ്മെന്റിൽനിന്നും അനേകം വരുമാനമായ മരപടിപറഞ്ഞുകൊണ്ടു മേലാൽ ഞങ്ങൾക്ക് ഈ വക അനാവശ്യ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കിടവരാതെ ഗവർണ്മെന്റു പ്രവൃത്തിക്കുന്നതാണെന്ന് പറഞ്ഞ വിദ്യാഭ്യാസ മേലധ്യക്ഷനിലുള്ള വിശ്വാസംകൊണ്ടും ഞാൻ ഈ കൗൺസിലിന്റേ അംഗതിയോടുകൂടി ഈ ഉപക്ഷേപം പിൻവലിക്കുന്നു.

Motion was, with leave, withdrawn.

The House rose for the day at 5 p. m.

A. I. MAHADEVA AYYAR,

Secretary to the Council.